

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred ali v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 32 Din, pol leta 18 Din, četrt leta 8 Din. Izven Jugoslavije 64 Din. Naročnina se pošlje na upravništvo »Slov. Gospodarja« v Mariboru, Koroška cesta št. 5. — List se dopušlja do odpovedi. Naročnina se plačuje v naprej. Tel. interurban 113.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Posamezna številka stane 1.50 Din.

Uredništvo je v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravništvo sprejema naročnino, inserate in reklamacije. Cene inseratov po dogovoru. Za večkratne oglase primeren popust. Nezaprite reklamacije so poštnine proste. Čekovni račun poštne urada Ljubljana 10.603. Telefon interurban 113.

22. številka.

Maribor, dne 2. junija 1927.

61. letnik.

Dr. Josip Hohnjec.

Pismo iz orienta.

Jeruzalem, 19. majnika.

»Ako tebe pozabim, Jeruzalem, naj se pozabi moja desnica, jezik naj mi obtiči na nebu, ako se ne bom spominjal tebe, ako ne bom stavil Jeruzalema za največje veselje svojega: tako so zasluženi Izraelci žalovali in hrepeli ob rekah babilonskih. Svojemu žalovanju in hrepeneju so dali pesniški izraz v slovečem 136. psalmu, iz kojega so vzete uvodoma navedene besede.

Jeruzalem je v resnici bil največje veselje vsega izraelskega ljudstva. Bil je največje in najlepše mesto, ki si ga je postavil ta narod in ki ga je okrasil z najlepšim in najdragocenejšim, kar je zmogel. Bil je njegovo duhovno in politično središče.

Tudi za kristjana je Jeruzalem predmet največjega veselja. V tem mestu je Zveličar tolikokrat bival. Za to mesto se je največ trudil. Nad njim je bridko plakal. Skozi njegove ulice je nesel križ, na katerem je pretrpel največje muke za grehe vsega človeštva. To mesto je bilo kraj ter hkrati priča njegovega zmagovalnega vstajenja in vnebohoda. To mesto je bilo izhodišče krščanstva, ki so ga apostoli vsled Gospodovega naročila iz tega mesta ponесли na vse strani tedaj znanega sveta. Kako bi torej to mesto ne bilo predmet duhovnega veselja in cilj vročega hrepeneja za kristjana!

To je bil glavni nagib nam štirinajsterim (11 Slovencem in 3 Hrvatom), ki smo koncem aprila odpotovali v orient (v iztočne kraje).

I.

Na potu v Palestino smo se oglasili v zemlji, v kateri je Bog izvoljeno ljudstvo stare zaveze cela stoletja pripravljala na njegov poklic in katero je s svojo prisotnostjo osrečila in blagoslovila tudi sv. Družina. To je Egipt. Čudovita dežela. Ne sedanjí Egipt, marveč Egipt starega egiptskega ljudstva, njegovih prosvetljenih duhovnikov in njegovih mogočnih faraonov.

Kdor hoče spoznati Egipt in njegov pomen za kulturo, znanost in umetnost človeštva, ta ne sme hoditi po ulicah Kaire, modernega glavnega mesta, marveč mora iti k piramidam v puščavo v okolici Kairini. Iti mora na razvaline Memfisa, prve prestolnice egiptskih faraonov (dve uri hoda južno od Kaire), peljati se mora v Gornji Egipt v starodavno mesto Tebe, ki je bilo naslednica Memfisa kot prestolnica faraonov. Ogromne razvaline templjev, orjaški kipi raznih egiptskih bogov in faraonov, globoko v skalo izse-

kani grobovi kraljev, ki predstavljajo pravcate podzemeljske palače mrtvih faraonov, opremljene s takšnimi umetninami in dragocenostmi, da se z njimi izdaleka ne morejo meriti grobnice vseh drugih kronanih glav na svetu, tudi najslavnejših in najmogočnejših: vse to kaže ter spričuje, kaj je bil stari Egipt in kaj so bili stari Egipčani.

Bil je to narod, ki je bil globoko prešinjén z idejo večnosti. Večnost je merilo, ki se ga je ta narod posluževal pri gradnji templjev in kraljevskih grobnic. Zato so vse te zgradbe tako orjaško velike. Cheopsova piramida v vasi Gize pri Kairi, ki je služila kot grob faraona Cheopsa, je najbolj masivna zgradba na svetu. Njena višina znaša 137 metrov (izpočetka 146 m), vsaka njenih štiri strani je dolga 227½ m (prej 233 m). Zidovi predstavljajo še sedaj 2.325.000 kubičnih metrov. Velikanska cerkev sv. Petra v Rimu bi v tej piramidi imela dovolj prostora. Ta veličastna zgradba se odlikuje ne samo po svoji orjaški velikosti, marveč tudi po svoji starosti. Ko je bil oče Abraham v Egiptu, je že stala. Sezidal jo je faraon Cheops okoli leta 2850 pred Kristusom. Kakor poroča grški zgodovinar Herodot, je to piramido delalo 100.000 ljudi 20 let. Razume se, da so ti ljudje delali ne celo leto, marveč samo za časa Nilove povodnji, ko je delo na polju počivalo. Še en primer za ogromnost dimenzij, ki so se jih posluževali stari Egipčani! Pred piramidami v Gize stoji sfinga: telo počivajočega leva s človeško (moško) glavo. Dolgost tega spomenika, ki je za faraone bil znamenje njihovega božanskega vladarskega poklica, znaša od krémplja do repa 50 m, višina 20 m; fino izdelan obraz je 4.18 m širok, uho meri 1.38 m, nos 1.70 m.

Kako je vse duševno življenje starega egiptovskega ljudstva obvladovalo ideja neumrlosti in večnega življenja, dokazujejo poleg orjaških zgradb in kipov tudi podobe, izklesane v zide ali naslikane na stene templjev in grobnic. V njih je predstavljeno vse to, kar je v zvezi z usodo in življenjem duše po smrti telesa: sodba pred bogom Ozirisom in njegovimi sodnijskimi prisodniki, vožnja duše v borbi solnčnega boga, vse priprave in vsa sredstva, da se more življenje tudi po smrti telesa ohraniti, nadaljevati, vzdrževati, čim največ olepšati in osrečiti. Že sam egiptski muzej v Kairi nudi opazovalcu nazorno sliko miselnosti starih Egipčanov. Bogata zbirka spomenikov, kipov, slik, podob, rakev za mumije, samih mumij in vseh predmetov, ki so bili najdeni po templjih in grobnicah, podučijo opazovalca bolj nego cela vrsta strokovnjaško pisanih knjig o mišljenju in življenju velenadarjenega egiptskega ljudstva.

Mimogrede bodi omenjeno, da so se obiskovalci muzeja iz Evrope najbolj zanimali za stvari, prinesene v mu-

zej iz Tutanchamonove grobnice v Tebah. Ta grob sta pred tremi leti med drugimi kraljevskimi grobovi v Tebah, in sicer tik ob sedanji cesti, ki vodi sredi med grobnicami, našla lord Carnavon in Howard Carter. Ko smo bili na tebanskem grobišču, smo našli vhod v grobnico zasut. V grobnici je še ostala mumija Tutanchamonova, ki je živel in vladal okoli leta 1360 pred Kristusom, stvari, ki so jih našli, pa so prenesli v muzej v Kairi. Kdor gleda te predmete, ki so bili najdeni v Tutanchamonovi grobnici in ki jih je toliko, da sta do zdaj z njimi napolnjeni dve veliki sobi, ta si more predstaviti, kakšne umetnine in zaklade, kakšne zanimivosti in dragocenosti so vsebovale grobnice egiptskih faraonov.

Ne bom se spuščal v opisovanje podrobnosti, ker ni to namen kratkega pisma, ki ga pošiljam svojim ljubim slovenskim rojakom v domovino. Pripominjam še kot samoposebi umevno, da smo v Egiptu obiskovali kraje, ki ohranjajo spomine krščanske tradicije (starega krščanskega izročila) na sv. Družino in njeno bivanje v Egiptu. To sta pred vsem Marijino drevo na ozemlju nekdanjega slavnege mesta Heliopolis in sedanji siromašni vasi Matarije blizu Kaire — starodavno drevo, ki se je tekóm stoletij iz korenin prenavljalo ter danes obstoji samo še iz dveh debel, pod kojim je po stari legendi Marija z Jezuškom počivala na begu v Egipt, in pa v stari Kairi pod Marijino cerkvijo Koptov (egiptskih kristjanov) mala kapelica, v kateri je po stari legendi Sitte Mirjam (sv. Marija) z božjim Detetom dalje časa prebivala.

II.

Jeruzalem! Težko je opisati čustva, ki obvladajo človeka pri obisku jeruzalemskih svetišč. Pred našim duševnim očesom vstaja ljubezniva podoba božjega Zveličarja, ki v spremstvu apostolov in učencev hodi po ulicah Jeruzalema. Njegov ljubezniv pogled, njegova beseda, ki prihaja iz srca, vabi z veliko privlačno silo. Ljudstvo drvi za njim. Zlasti bolniki in siromaki mu sledijo. Grešniki gredo za njim. Veliki učenik zdravi duše in telesa. Njegova beseda uči, njegov pogled tolaži, njegova milost osrečuje. Množice se ga oklepajo v dnevno rastočem številu. Njegovi nasprotniki, farizeji in pismarji, kujejo črne naklepe, kako bi se ga iznebili. Resnice ne morejo prenesti, zato mora učitelj resnice umreti. Svojega srca nočejo očistiti grdobij in hudobij, zato hočejo odstraniti njega, kojega pogled sega do globočine njihovih z grehi in ostudnostim napolnjenih src.

Iz hiše njegovega Očeta, iz templja božjega, so napravili jame razbojnikov. Gospod hoče to hišo očistiti razboj-

Januš Golec:

Maščevanje rakarja.

Preko jezov na Sotli so metali mlinarji z lopatami poginule rake. Lovci na rake — takozvani rakarji — so vili roke v obupu pri pogledu na žrtve kuge, ki je uničila kar preko noči na milijarde rakov. Obsotelski posestniki in gospodarji so bili resnega mnjenja: »Bog že ve, kaj stori in prav je tako. Saj že leta nisi mogel dobiti kosca ali mlatičca, ker je stikalo vse za raki ob Sotli in njenih pritokih.«

Ravno Sotla in vsi potoki, ki se iztekajo v njo, so bili pred pojavom kuge izredno bogati na raki. Se ni bilo treba truditi nič kaj posebno, ker vsak še tako leni rakar je zaslužil na teden po 6 goldinarjev za nalovljeni plen.

Lovili so rake po dnevu v majhne mrežice, katerim so rekali: ravšli. Nad mrežico je nataknil rakar na tanko šibo kos mrhovine ali žabo in čakal, kedaj se bodo spustili raki nad vabo. Eden je imel nastavljenih po 6—10 ravšljev, se zležaval v travi in hodil gledat, v katero mrežico se je že zmotil kak prav velik rak. V letih račjega izobilja ni bilo po celi Obsotelski dolini niti ene žabe. Ako je pa kvaknila katera, se je spustilo za njo po deset rakarjev.

Po dnevu so lovili rake v mrežice, v noči s pomočjo plamečje gorečih slame, ker za raka ima luč posebno privlačnost in ga nekako omoti. Nalovljene rake so devali v posebne zaboje, v katerih so jih krmili s svežimi koprivami. Ti zaboji so bili pritrjeni za verige po tolmunih potokov in narejeni tako, da je tekla skozi voda. Vsak teden je obšel celo Obsotelsko dolino židovski prekupec, ki je kupoval rake in jih prodajal v mesta.

Posestniki travnikov so bili nepopisno nevoljni, ker so jim steptali rakarji seno in otavo in še kregati se ni smel, ker sicer bi bil izginil za vedno v kakem tolmunu s privezanim kamnom krog vratu. Med lovei na rake so bili sami krepki fantje ter moške in to Štajerci in Hrvati. Razsežnost lovišč so si razdelili po nekakem tihem sporazumu in največji ter najmočnejši je posedal najdaljši okoliš. Med rakarji je prišlo večkrat do krvavih medsebojnih obračunov in tako marsikateri je izginil, da ga ni videl nikdo več.

Ti lovei na rake bi bili lahko postali po letih bogati, a je bil vsak suh na žepu kot cerkvena miš na želodcu. Zaslužek je bil lahek, zaprava še lažja pri popivanju. Kakor tihotapstvo je gojil lov na rake delamrznost, lenuharjenje, postopaštvo, pijančevanje in nazadnje še uprav kajnovske zločine.

Edina dobra stran, katero bi bilo treba omeniti pri omenku račjega lova, je ta: Pri nočnem letanju za raki so se ustvarjale pravljice o povodnem možu ter deklicah, ki so na pol človek in na pol riba. Teh ljudskih pripovedk je še danes med narodom v Obsotelski dolini vse polno in so nekatere prav zanimive radi izvirnosti. Povdariti tudi treba, da je bilo med še tako orjaškimi rakarji razširjeno — babjeverje.

Najgrše maščevanje nad tovarišem rakarjem je bilo to, ako je opravil kateri v oni zaboj z nalovljenimi raki malo potrebo. V tem slučaju so poginili vsi raki in izsleditev krivca se je poravnala po navadi s krvjo.

Danes je pozabilo na račje zaklade v Obsotelski dolini vse in pomnijo čase, ko je uničila rake kuga, le še bolj stari ljudje, ki trdijo tudi danes: Bogastvo Sotle in njenih pritokov na raki je rodilo mnogo več zla, nego je vrglo dobička.

— — —

Na ognjišču sem posedal po večerih v otroški dobi in poslušal povesti stare naše Roze, ki je kuhala večerjo, ko je luščila ostala družina v hiši fižol, koruzo, bučnice itd. Nekega zimskega večera sem bil ves zatopljen v že gotovo stokrat slišano pravljico o zlatem vozičku, ko je stopla v kuhinjo znana beračica, katero je poznalo vse pod imenom Šnofla. Ni govorila in odšla takoj po sprejemu še tako malenkostnega milodara? Ženska je bila visoke postave, suha kot fižolovka, a v mladosti gotovo lepega obraza.

S staro Rozo sta bili dobri znanici, sta si med seboj le samo kimali, ker Šnofla ni govorila.

Že omenjenega večera jej je odrezala Roza debel kos kruha, jej dala prgišče moke in beračico je vzela noč. Ko so se zaprla za njo kuhinjska vrata, Roza ni nadaljevala povesti o zlatem vozičku, se zamislila in prekinila molk: »Ko bi Šnofla govorila, ta bi ti znala povedati mnogo več nego jaz.«

Vzbudila se mi je radovednost in silil sem v staro postunjo, naj mi pove kaj več o mutasti beračici, o kateri sem znal le to, da jej pravijo — Šnofla. Roza je dvomila, da bi jaz tedaj razumel Šnofline doživljaje, ker sem še le premlad, vendar je ustregla moji nestrpnosti in mi zapala to-le:

Šnofla je bila v mladosti lepo in od moškega oka iskano dekle. Živela je v čisto lični kočici s svojo materjo tamkaj za hrastovim gajem ob Sotli. Ni se mučila z delom, ker je skrbela za njo mati in sploh so govorili, da živita ti dve ženski v izobilju po grofovsko, ker je pač hčerkinja lepota dobičkanosna. Za posest Šnoflinega srca sta se potegovala Hrvat Kovačevićev Ivica in štajerski potegon Kljukarjev Boštjan. Oba sta bila rakarja ter sta veliko zaslužila in vse je šlo za vzdrževanje obeh Šnofel. Mati in hči sta znali uravnati v ženski pretkanosti vse tako, da Zagorec in Štajerc nista znala, da sta tekmeča, ampak je bil vsak uverjen, da sedi sam v ljubezenskem sedlu. Ivica in Boštjan sta se med seboj poznala, ker sta si bila brata po poklicu, se tudi večkrat srečala ob Sotli, o kakem sovrastvu ali pohlepu po maščevanju dolgo časa ni bilo niti govora. To plavanje mlade Šnofle v dveh ljubezenskih vodah je trajalo precej dolgo, dokler ga niso za vedno onemogočili nevošljivi jeziki. Nekdo je pokazal Boštjanu še eno sled moških nog, ki je vodila izpred Šnoflinega okna. Mladi Kljukar se je čutil bolj poklicanega za zakonsko vez

s Šnoflo in to že radi tega, ker je bil po rodu Štajerc, — Hrvat si naj hladi srce krog zagorskih bajt.

V očiten boj se ni upal spustiti s Hrvatom, ker je bil ta močnejši, pač pa mu je uničeval rake v zabojih in spravljaj tekmeča ob tedenski izkupiček. Bil je uverjen, če bo voglaril Hrvat krog Šnofline kočice praznih rok, bo odnesel kmalu ne le korbico, ampak kar celi koš zavrnjene ljubezni preko Sotle.

S časom se je Ivici tudi zasvitelo, odkod in zakaj to maščevanje nad njegovimi raki. Že po naravi je bil veliko razburljiviji od Boštjana in sklenil s Štajercem obračun za vedno. Dolgo je sicer čakal, konečno mu je prinesel Kljukar v mlin. Srečala sta se v pozni nočni uri na zagorski strani pri Ivičinem zaboju. Padel je samo eden udarec, Boštjan se je zgrudil in ni vstal nikdar več.

Ivica je bil brez tekmeča in pohajal sam k Šnoflam, ki seve njega niso izpraševale, kod hodi Boštjan, ker ga ni na spregled že cele tedne. Zagorec je nosil materi in hčeri vsak drugi večer žive rake, ki so imeli škarje, kakor moška pest in so bili okusni še prav posebno. Kar cele mesece sta prejemale ženski poleg drugih slastne račje darove in se zibali v zavesti: Boštjan je sam opustil ljubimkanje, ker je gotovo zvedel, da ima Kovačevićev Ivica več upanja.

Hrvat je bil malodane vsakdanji gost pri Šnoflah. — Nekega večera je samo krepko potrkal na okno, kjer je spala hčerka in jej pošepnil, da se mu mudi nocoj, prinesel je pa njej lepo darilo, katerega bo zelo vesela. Ivico je vzela noč in radovedna Šnofla iz postelje, po košaro po — zagorsko darilo. Ko je dvignila canjo, je nekaj zašklepetalo po njej, urno z njo v sobo ter po mater in luč.

Pogled v košaro pri luči je onesvestil hčer, materi je padla leščerba iz rok ter se razbila in iz canje so vpile v noč — gole človeške kosti . . .

Nad groznim košenim darilom je bilo pismo in v njem beleženo črno na belem grozno — nečloveško maščevanje rakarja nad svojim tekmečem.

Ivica je pisal izvoljenki lastnorčno, kako je ubil z enim udarcem s cepičem Boštjana. Truplo je zavil v dolgo mrežo za ribji lov, jo obtežil s kamenjem in jo spustil na dno tolmuna. Ubili se je začel razkrajati pod vodo, lotili so se ga raki, se zaredili v drobini in te sta jedli dnevno hči in mati, ker sta varali skozi leta Štajerca in Hrvata, po Boštjanovi smrti samo — Hrvata! Pustil je v mreži truplo, dokler ga niso obrali raki do belih kosti in te jej je prinesel v zadnje darilo!

Zavest, da sta jedli s slastjo rake, ki so se redili od človeškega mesa, je prerezala stari nit življenja, mlado zmedla na pameti in jej odvzela govor.

Zagorca Ivica ni videl od onega večera nikdo več. — Mlada Šnofla je sicer vstala z bolniške postelje, a ne več kot oboževana krasotica, ampak nečloveško za celo življenje kaznovana ter žigosana beračica!

— — —

niškega mišljenja in ravnanja ter jo pretvoriti v pravo in stinito hišo božjo, kakor so jo v svojem preroškem duhu naslikali najboljši in najsvečnejši možje izraelskega naroda. Voditelji ljudstva tega ne dovolijo. Zato jim napove, da je tempelj dovršil svoj cilj. Vaša hiša bo ostala pusta, tako jim napove Gospod. Judje se mu smeji, danes pa plakajo s solzami in bridkim ihtenjem ob edinem zidu, ki jim je še ostal od nekdanjega veličastnega in sijajnega templja: prizor, ki nas je pri prvem pojavu globoko pretresel.

Iz ozračja farizejske hinavščine in hudobnosti se Gospod kaj rad umika v samotno Oljske gore. Tamkaj s prisrčnimi besedami uvaja svoje učence v bistvenosti in tajnosti svojega nauka ter jih z besedami in zgledom uči moliti. Na to nas spominjata dve v stare čase nazaj segajoči cerkvi: cerkevica, posvečena cerdu (veroizpovedi) in cerkvi-ca, posvečena očenašu. V tej cerkvi, ki je sedaj v posesti francoskih karmeličank, odnosno na hodniku ob njej je veliko število kamenih plošč z očenašem v raznih jezikih. Med njimi se tudi nahaja plošča s slovenskim očenašem, in sicer ne na hodniku, ampak na odličnem mestu v sami cerkvi, na evangeljski strani.

V zatočišče Oljske gore, in sicer v vrt Getsemani, se zateče Gospod v noči pred svojim trpljenjem. Na Sionski gori je obhajal s svojimi apostoli zadnjo večerjo, pri kateri je ustanovil zakrament božje ljubezni, zakrament sv. Rešnjega Telesa. Na potu s Siona v dolino in preko Kidrona govori apostolom zlate besede, polne opomina in tolažbe ter goreče molitve. Prišedši v Getsemani, se globoko zatopi v molitev. Iz globočine njegovega srca prihajajo vzdihli in kapljice krvi mu porosijo razpotoeno čelo. V Getsemanskem vrtu, ki je v posesti katoličanov in v upravi frančiškanov, smo videli starodavne oljke, po številu 8, od starosti razrvane in razpokle, ki menda same niso videli pretresljivih prizorov molitve in krvavega potu Gospodovega, pač pa v svojih prednikih, na kojih mestu in morda iz kojih korenin so izrastle. Prijazni očetje frančiškani so nam dali za spomin kartlo getsemanskega vrta s cerkvijo in list oljčnega drevesa s primerno molitvijo.

Je še drug spomin na Jeruzalem in na najvažnejše, najsvetejše in najblagovitejše, kar se je v njem zgodilo. Po ta spomin ni treba iti v Jeruzalem. Ni treba za njega zaprositi zaslužnih in zvestih čuvarjev sv. dežele in njenih svetih, očetov frančiškanov. Ta spomin si moreš oskrbeti doma. Najdeš ga v vsakem molitveniku. Če nimaš molitvenika, ga najdeš v vsaki cerkvi. To je križev pot Gospodov s svojimi 14 postajami. V Jeruzalemu, v njegovih ulicah in zgradbah in na njegovih višinah so tiste postaje, kojih podobe vidimo po vesoljnem krščanskem svetu. Tukaj se je prvič obhajala pobožnost križevega pota, obhajal jo je na prvi veliki petek sam naš Zveličar in najvišji duhovnik, ki je na križu izvršil in dovršil največjo in edino zveličavno daritev za vse ljudi vseh časov, krvavo daritev včlovečenega Sinu božjega. Kot pozorišče te presvete in zveličavne daritve je Jeruzalem sveto mesto za vse kristjane.

Kot jeruzalemski romarji smo se potrudili v pravem duhu slediti Gospodu na križevem potu od postaje do postaje, do 14. postaje v božjem grobu. Cerkev božjega groba, kako čudovit je njen utis na krščansko srce! V njenem okrilju je poleg mesta, kamor je bilo pokopano mrtvo telo Gospodovo, tudi gora Kalvarija, kjer je na križu trpel in umrl Zveličar sveta. Prvo veličastno cerkev je nad temi svetimi prostori sezidal prvi krščanski cesar Konstantin Veliki ter je bila posvečena l. 336. Ta cerkev ni več ohranjena, ker so jo porušili Perzijci l. 614. Pač pa je ohranjena od Konstantina Velikega zgrajena in od cesarja Justinijana prezidana cerkev nad votlino Gospodovega rojstva v Betlehemu, ki s svojo starodavnostjo in veličastnostjo globoko učinkuje na človeka. Sedanja cerkev božjega groba v Jeruzalemu je sezidana v bistvenih delih od križarjev v 12. stoletju. Bila bi v lepšem stanju, ako bi samo bila v rokah katoličanov. Sedaj je posest cerkve razdeljena razven katoličanov tudi na razkolne Grke, Armence, Kopte in Sirce. To je žalostna slika razdeljene obleke Gospodove! Nastop razkolnikov v cerkvi božjega groba je takšen, da v veliki meri moti pobožnost katoliških vernikov, ki bi se tukaj radi z duhom in srcem zatopili v skrivnosti in prizore Gospodovega trpljenja. Isti prizori se dogajajo tudi v Betlehemu v votlini Jezusovega rojstva, koje posest je razdeljena med katolike in razkolnike. Le cerkvi Oznanjenja v Nazaretu so taki prizori prihranjeni. Svojim dragim rojakom v domovini sporočamo, da nismo na nje pozabili, ko nas je parnik odvedel v tujino ter železnica popeljala v sveto deželo, marveč da smo se njih spominjali na vseh svetih krajih, zlasti v Jeruzalemu, Betlehemu in Nazaretu. Smatrajoč se za odposlanca svojega naroda, smo se v duhu bavili z njim ter smo njegove zadeve in brige, njegove muke in njegovo trpljenje, njegove napore in cilje smatrali kot bistven predmet naših želja in prošnje. Na Kristusa, ki je vogelni kamen, bodi utemeljena sreča slovenskega ljudstva in njegove domovine! Na njem bodi zasnovan ves napredek slovenske mladine!

Ne silite v mesta!

Beda v mestih vedno večja.

Naj velja to pismo kot resen opomin delavskim slojem po kmetskih občinah. Dasiravno je beda v mestih in industrijskih krajih z vsakim dnem večja, kljub temu opazamo, da silijo ljudje v mesta. Pri meni in drugih mojih prijateljih se vsak dan oglašajo veliko število ljudi z dežele, ki iščejo službe. Odkrito povedano, da bi marsikateremu srčno rad ustregel, ali ložje je danes najti zlatnik na cesti, nego kako službo. Brezposelnih, takih revežev, ki nimajo ne kruha, ne službe, ne strehe, je z vsakim dnem več in več. Na zunaj se ta beda tako ne vidi, če pa imaš priliko opazovati to žalostno stanje od blizu, se ti odpira tako žalostna slika, da si žalostnejše misliti ne moreš.

Zapirajo se tovarne, stare obrti, trgovci pridejo na boben in posledica tega je odpustanje delavcev in drugih uslužbencev. Poglejte n. pr., kaj se je zgodilo samo v zadnjih tednih v Mariboru! Stare, dobrovpeljene trgovine so ustavile službe. Odkrito povedano, da bi marsikateremu srčno rad ustregel, ali ložje je danes najti zlatnik na cesti, nego kako službo. Brezposelnih, takih revežev, ki nimajo ne kruha, ne službe, ne strehe, je z vsakim dnem več in več. Na zunaj se ta beda tako ne vidi, če pa imaš priliko opazovati to žalostno stanje od blizu, se ti odpira tako žalostna slika, da si žalostnejše misliti ne moreš.

zaslužek in kruh. Na Teznu je nastala pred leti cela naselbina samih novih tovarn in podjetij. Danes stoji brez dela večina tovarn, ali pa so delo tako zmanjšale, da niti polovica prej zaposlenih delavcev nima dela. Isto je v državnih podjetjih. Kurilnica državnih železnic je odpustila letošnjo zimo in spomlad veliko število delavcev. Isto se je zgodilo na progi in v drugih obratih. Kakor se sliši, je celo resna nevarnost, da bodo tudi v delavnicah državne železnice, kjer je zaposlenih okoli 1600 delavcev in drugih uslužbencev, začeli odpustati delavce. In koliko je bilo v letošnjem letu odpuščenih državnih nastavljenecv vseh vrst! Kratko rečeno: Ljudi brez službe in brez kruha je danes po mestih in krajih v bližini mest zelo veliko. Da bi se ta žalostna položaj v doglednem času izboljšal, na to ni misliti. Poleg pomanjkanja kruha pa opazamo posebno veliko pomanjkanje stanovanj. Mestna občina pod skrbnim vodstvom župana dr. Leskovarja pridno zida stanovanjske hiše, a kljub temu na stotine ljudi nima prave strehe. Nad 200 železničarskih družin stanuje v vagonih. Mnogo je familij, ki stanujejo po drvarnicah. Kratko rečeno: Razmere v mestih danes niso vabljive. Res je, da tudi na kmetih ni povsod tako, kakor bi si ljudje želeli, ali vendar se danes stokrat ložje dobi kruh in delo na deželi pri kmetu in obrtniku, nego v mestu.

Radi tega sem smatral za svojo dolžnost, da v »Slov. Gospodarju« javno opozorim osobito mlade ljudi, naj ne silijo v mesta, na železnico ali v fabrike. Ne povečujte števila stradalajočih in bednih! Odkritosrečno povedano: Bolj srečen je danes viničar ali hlapec pri kmetskem gospodarju, kakor pa fabriški delavec, kateri ne ve ne ure ne dneva, kedaj bo on in njegova družina brez kruha in strehe! Človek, ki ima družino, ve in čuti, kako strašno težka je usoda očeta, ki ima kopico otrok, pa jim nima dati kruha in obleke! Vsak dan imam priliko, da poslušam obupno pripovedovanje teh nesrečnežev! Težko je, ko še vsakemu pomagati ne moreš, če tudi bi rad pomagal.

Delavci na kmetih, viničarji, kmetski sinovi in hčere, najemniki in vsi drugi, vzemite si k srcu te vrstice. Ne silite v mesta in fabrike! Verjemite mi, da boste mnogo bolj srečni kot pastirji, hlapci, dekle ali viničarji pri kmetskem gospodarju, kakor pa kot stradalajoč brezposelniki v mestu.

Dobro bi bilo, da bi naša izobraževalna društva s posebnimi predavanji, gg. duhovniki in učitelji, župani in drugi odločilni može s poudčno besedo svarili ljudstvo pred nesmiselnim begom ljudi v mesta. Kmet in kmetska poznata dobrosrčnost in bratoljubje, kar pri bogatem fabrikantu ne najdeš. V kmetski hiši deliš skupni dom s celo gospodarjevo familijo, v mestu pa še strehe ne najdeš.

Zatorej: Ne zapuščajte kmetskih domov, domačih krajev. Z begom iz dežele v mesta boste napravili nesrečne sebe in svoje. Ob enem pa boste s svojo priselitvijo še morda odvezli kruh kakemu drugemu trpinu. Ostanite raje na rodni grudi, v domačem kraju!

Franjo Žebot.

Da bomo nasprotnike poznali.

Napredna fronta.

Kadar demokrati pod staro firmo ne upajo več med narod, si izmislijo novo. Zdaj snujejo »napredno fronto«, to je zvezo tistih, ki hočejo napraviti fronto zoper napredek Slovenije. To fronto komandira Žerjav, ki se je v Beogradu pritožil, da SLS za Slovenijo preveč doseže. Videli bomo, kdo je, ki so bo upal v to fronto zoper Slovenijo. Ako bodo to tudi liberalni trgovci in gostilničarji po deželi storili, bodo prejeli podporo iz ostankov Slavske banke, ne pa od slovenskega ljudstva.

Slovenija — nazadnjaška pokrajina?

Kdo je to zapisal? Ali kak Hrvat ali Srb? Ali Nemec ali Italijan, ali Madžar: Ne! To je napisal demokratski list »Domovina«. Njemu ni znano, da je Slovenija res evropski del Jugoslavije, da so tu kmetje skoro vsi pismeni, da so skoro vsi navajeni poslov v raznih odborih, kjer delujejo za splošen napredek Slovenije. Ako pridejo tujci, se divijo kulturi in izobrazbi našega naroda. Pride pa »Domovina«, pa pritisne lastni domovini pečat — nazadnjaška pokrajina. Ali bomo res pustili, da nas bo mirno psovala »Domovina«, pa jo bomo zato menda še naročili in plačevali? Za 10 letnico majniške deklaracije, ki tudi kaže veliko politično zrelost našega naroda ni imela »Domovina« druge pozdravne besede kot — nazadnjaška pokrajina! —

»Snovanje nove klerikalne stranke!«

Demokrati vidijo, da se snuje »nova klerikalna stranka«. Čeprav z veseljem to priobčujemo, jih je pa v resnici vendarle strah, kaj če bi to res bilo? Če bi to res bilo, potem se-le bo demokratom hudo, ker jih bodo kar od dveh strani! Pri nas nas je toliko, da bo SLS še vedno najmočnejša stranka, čeprav demokrati sami ustanove »klerikalno« stranko. — Da pa naših ljudi s takimi slamnatimi strahovi ne bodo spravili demokrati iz ravnotežja, je več kot jasno.

Radičevci ugotavljajo . . .

Pa kaj? Same take reči, ki jih morajo znova povdarjati, kakor jud ponovno hvali slabo blago, da je edina rešitev našega kmeta — radičevščina. Naj ugotovijo, kako je Radič že šestkrat zoper Slovenijo in slovenski narod vodil svojo politiko. Naj ugotovijo, kako so se sami z njim sprli in postavili dvojno kandidatno listo v Prekmurju. Naj ugotovijo, da soglašajo z njim v napadih na katoliško Cerkev, v podpiranju odpadov od katoliške Cerkve, kot to delajo po Hrvaškem. Naj ugotovijo dalje to, kaj je Radič vsa leta, kar je bil v vladi, storil za Slovenijo, ki bi se mu naj zaupala? Ali ni centraliziral mnoge urade v Zagreb? Ali se ni trudil, da davčno močne centrale spravi iz Slovenije v Zagreb, da bi doli od slovenskega bogastva prejemali davčne dohodke, Slovenija pa naj bi garala, tu pa naj bi vse le kmet plačeval? Naj ugotovijo, čigava politika je neiskrena, ali dr. Koroščeva ali Radičeva! Ali je dr. Korošec svojo politiko tako vrtel kakor Radič, ki je bil v teh 9 letih po prevratu že vse, samo pameten politik še ne! Naj ugotovijo zato brezglavost Radičeve politike, pa brezglavost radičevske politike v Sloveniji, kjer so si vsled svoje brezglavosti postavili hrvaškega voditelja za vodstvo slovenske politične stranke. Mi bomo le to ugotovili, da se SLS ne bo zrušila, da se utrjuje, raste in zavoljo tega, ker dela za narod, ki pozna njeno delo in ji bo za to ostal zvest kakor SLS njemu.

Radičevci zoper naše organizacije.

Da bi mogli še bolj pokazati svojo jezo nad SLS, so začeli radičevci napadati naše krščanske prosvetne organizacije. Ta napad jih še posebno razkrinkuje. Le pogledimo po naših vaseh, pa sprašujemo, ali res naše organizacije prirejajo ples in večne veselice ali pa jih prirejajo drugi, ki niso ravno v vrstah SLS. Če bomo priobčili to statistiko, tedaj bo pač »Kmetijski list« za svoja društva kmetskih fantov in deklet prejel prvenstvo!

»Kmet — kmeta« in kandidatje.

Da bomo poznali lažljivost radičevskega gesla »Kmet — kmeta«, ki ga radičevsko glasilo vsakokrat priobčuje, moramo objaviti iz istega lista tudi to-le: V članku »o kandidatih« piše namreč tako-le: »In kaj je z intelektualci in šolanimi ljudmi, ki bivajo v mestih, pa bi hoteli kandidirati na deželi? Ali jim odpremo vrata v okraje ali ne? Jaz mislim, da, če zadostijo gornjim pogojem« (da so namreč radičevci). — Tako torej izgleda ta »kmet — kmeta«! Če je karkoli v mestu, pa hoče na deželi kandidirati, je takoj kmet, samo da je radičev. Naš kmet pa pozna take »mastne kmete«, vidi jih sicer le tedaj, kadar so volitve, a čuti jih, če pride v mesto. Naš kmet pozna pa tudi one šolane ljudi, ki pa res žive z njim na deželi, ki se zanj žrtvujejo, to so katoliški duhovniki. Ti delijo z njim njegovo veselje in njegovo bol, ti tudi kmetujejo z njim in žive z njim vred težko, do skrajnosti skromno življenje. Pa mislijo radičevci, da bodo s svojimi »mestnimi kmeti« mogli nadomestiti delo katoliške duhovščine? Naš kmet ve, da ne, za to ne da niti enega delavnega svojega voditelja, pa magari je priprost kaplan, za vse radičevske »mestne kmete«.

»Kmetijska družba« — in Gradec.

Ker smo zadnjič omenili znamenito gospodarstvo »Kmetijske družbe« po radičevcih, smo dobili odgovor, da naj gledamo, da dobimo kaj od centrale iz Gradca. — Tega pa ne razumemo! Ali je mar Gradec naša centrala? Ali ni »Kmetijska družba« za celo Slovenijo? Ali smo mi štajerci manj vredni člani »Kmetijske družbe« kot Kranjci? In s kakšno pravico nas gonijo radičevci — v Gradec, v tujo državo? Mi ponavljamo svojo zahtevo: Mi hočemo biti v »Kmetijski družbi« popolnoma enakopravni člani in hočemo, da ta ustanova ne bo nobena strankarska radičevska zaslonba, ampak strokovna in nepolitična kmetijska organizacija! —

Državna politika.

V NASI DRŽAVI.

Kdaj bodo volitve? Dasi je še vedno dvomljivo, ali bo dobila sedanja vlada pooblastilo, da izvede volitve, ali ne, se vendar že razširjajo govorice, da bodo volitve 18. septembra. Ker pa bi se na jesen morale vršiti tudi obč. volitve po naših krajih, bodo potem te zadnje za nekaj časa preložene.

Sedanja vlada se bo izpopolnila. Jasno je, da vlada taka ne more ostati, ker vse delo skoro stoji, ko se razpravlja le o političnih in osebnih vprašanjih, med tem pa gospodarstvo trpi in celo lakota razsaja v Bosni in Hercegovini. Je res sramota, da nimamo tako delovne vlade, ki bi tako lahko rešila ubogo bosansko ljudstvo lakote, ko je vendar žita dovolj v državi. — Kdo bo vstopil v vlado, se seveda mnogo domneva. Na vsak način hočejo v vlado tudi Slovence in Hrvate. Demokrati se že kar penijo, tako si prizadevajo, da bi SLS zavrli pot v vlado. Vedo pa naj, če bo SLS hotela iti v vlado, bo šla preko njih.

Penzioniranje generala — Milosavljeviča, prometnega ministra. Ko je ta general stopil v vlado, je bilo mnogo protesta po državi. Znan je dr. Koroščev nastop o Božiču ravno v tem oziru. Po njegovem odločnem nastopu je videl general Milosavljevič, da mora odložiti sabljo, če hoče biti — politik. Zato je zaprosil za pokoj in je bil te dni upokojen. Za naprej pa se bo posvetil politiki in bo že pri prihodnjih volitvah kandidiral.

SDS v razsulu. Ker je Pribečević popolnoma osamljen v političnem življenju, naši žerjavci pa so nekaj močni le tedaj, če so na vladi, zato se pripravljajo razkol v SDS. Slovenski demokrati se bodo ločili od Pribečevića in so pozikovali najprej z »Napredno fronto«, zdaj pa bodo kar z novo stranko. Ta nova stranka bo le nov napis nad vratni, ljudje bodo pa isti ostali, blago se bo pa še poslabšalo.

Radičeva stranka — razpada. Znova se bo ločilo več poslancev od Radiča, ker jim grozi, da jih več ne kandidira pri prihodnjih volitvah. Pridružili se bodo bloku, ki so ga osnovali razne hrvatske stranke proti Radiču. Hrvaška ljudska stranka, ki se je pri volitvah v oblastno skupščino zopet okrepila, bo nastopila samostojno.

— — —

V DRUGIH DRŽAVAH.

Nova svetovna vojska? Ako pogledamo danes po svetu, vidimo, da so znova tako napete razmere, kot so bile leta 1914. Razlika je le ta, da so tedaj države bile vsestransko pripravljene na vojsko, pa so jo kar začele, zdaj pa se še niso dovolj okrepile po zadnji vojni in še niso z vsem založene. Izredno bojevitost kaže Italija, kjer je Mussolini povdarjal, da more postaviti 5 milijonov vojakov, da bo v par letih imel zrakoplov, s katerim bo solnce zatemnil, da ne bo sijalo na zemljo. Italijo še drži, da miruje Anglija in Francija. — Anglija se je odločila, da bo uprizorila skupen nastop Evrope zoper Rusijo. Sama je že prekinila vse državniške zveze z Rusijo. Za svojo politiko je že dobila tudi Rumunijo, ki je te dni odredila delno mobilizacijo. Litva, soseda Rusije, je prekinila pod angleškim vplivom svoje odnose z Rusijo. Isto se pričakuje tudi od Poljske in celo Madžarske. Nemčija bo ostala nevtralna. Gotovo ji bo ta nepristranost zelo koristila. Naša država stoji na strani Anglije, ker ta stoji na naši strani zoper Italijo. — Torej je ostražje že precej ostro, vendar je upati, da do krvavega spopada ne pride, ker Rusija še ni pripravljena. Če pride do boja, bo bojišče na evropski meji Rusije, poleg tega pa v Aziji, kjer imajo danes Rusi že odločujoč vpliv. Lahko pa se zgodi, da se bodo tudi ti strahovi razblinili v nič, posebno, če se bodo državniški spomnili, da narodi ne marajo vojske, saj se še niso niti začele rane po prejšnji svetovni vojni. Enako so vse vojne priprave za moderno vojsko, ki se bo vršila v zraku in s pli-

ni ter strupi, še le na začetku. Marsikdo bo pač rekel: Kedar bo vendar te ljudi srečala pamet? Odgovor bi bil: kadar bo krščanstvo s Kristusovim naukom ljubezni prepojilo tudi javno življenje.

Pogajanja med Jugoslavijo in Italijo se bodo pričela v kratkem. Mussolini je zato govoril o svojih velikih načrtih, o svoji mogočni vojski itd., da bi pač bila Jugoslavija vendar bolj ponižna in boječa. Upamo, da se mu to ni posrečilo.

Krvave bolgarske volitve — to je sicer znana stvar, ali za sedanje se že pri agitaciji vrše zelo številni in hudi krvavi poboji. Bolgarski kralj Boris je odpotoval v Pariz in London, deloma, da se izogne domačemu volilnemu boju, deloma pa, da stopi v zvezo z odločilnima državama v Evropi.

Masaryk — zopet predsednik čehoslovaške republike. — Ze v tretjič je bil za predsednika izvoljen Masaryk. To je znamenje, da ni on kak političen eksponent, ampak človek, ki predstavlja voljo vseh tistih strank, ki hočejo obstoj in napredek domovine.

Boji na Kitajskem vedno hujši. Nikakor ni mogoče dobiti popolnih in zanesljivih vesti s Kitajskega bojišča. Enako tudi ne predvideti, katera skupina bo zmagovitejša, ker se ne pozna njih števila in tudi je prikrito, odkod dobivata ti skupini — pomoč.

Kaj je novega?

Izžrebane premije v V. razredu 13. kola srečk drž. razredne loterije pri najsrečnejši prodajalni L. Z. Konjovič, Beograd. Srečka 36.636 je zadela Din 200.000.—, katere lastnik je I. G. Čelje, srečka 111.313 je zadela Din 500.000.—, katere lastnik je A. G. Velenje. — Kupujte in naročite si še danes srečke za 14. kolo pri gornji trgovini, ker uspeh pri njej je naravnost kolosalen.

Mariborski okrajni zastop za viničarje, posle in cestarje. Okrajni zastop v Mariboru obhaja te dni svojo 60-letnico. Ob tej priliki je okrajni odbor, v katerem imajo večino pristaši Slovenske Ljudske Stranke, sklenil, da razdeli med viničarje, kmetske hlapce in deklet mariborskega sodnega okraja jubilejne nagrade v skupnem znesku 25 tisoč Din. Nagrad bodo deležni samo tisti viničarji in posli, ki služijo pri eni hiši, oziroma enemu gospodarju, najmanj 25 let. Prošnje, ki morajo biti potrjene od občinskega in župnijskega urada, se naj pošljejo na okrajni zastop. Nadalje se je okrajni zastop ob tej priliki spomnil tudi pridnih okrajnih cestarjev. Cestarji, ki so že nad 20 let pri okrajnem zastopu, so dobili posebno nagrado. Vsem cestarjem pa se je zvišala plača za 70% pod pogojem, da bodo pridno vršili svojo službo. — Za podučni izlet živinorejcev v Avstrijo se je določilo 20.000 Din. — Novi okrajni zastop pod vodstvom g. dr. Vebleta zelo dobro deluje.

Veseli politični dogodek v Svečini. Tako od srca se v našem kotu že dolgo nismo smejali, kakor na Križevu, ko so imeli samostojni demokrati vulgo liberalci pri Arhu svoj »shodič«. Kmetje in viničarji smo se pred cerkvijo zmenili, da pustimo gg. demokratije same. Vsi smo skupno odšli v gostilno Hauptman, a gospoda je »slavno« zborovala pri Arhu. Imeli smo pa na zborovanju tudi par svojih, ki so poslušali in šteli zborovalce. Oh, kako smo se smejali, ko smo zvedeli, kako bomo število je bilo »ta pravih demokratov«. Da ni bilo slavne demokratske gospode iz Sv. Kungote, nekaj finančarjev, nadučitelja, Smoniga in g. Dreisiebnerja, bi govnariki sploh ne imeli drugemu govoriti, kakor g. Arhu in praznim stenam. Čudimo se, kako je Dreisiebner zašel v slabostno demokratsko družbo. Nesreče, ki ga je pred leti zadela, so pred vsem krivi demokrati, ki so bili tedaj na vladi, ko je bil g. Dreisiebner po

nadolžnem kaznovan. In, ali niso njegove nesreče krivi predvsem tudi tisti uslužbenci, ki v teh krajih tvorijo večino pri demokratski stranki? Našega prijatelja bo še glava bolela, če se bo držal slabe in nikjer upoštevane demokratske firme. Na tisoče jih je v Sloveniji, ki so jih liberalci spravili ob dobro ime in premoženje. Samo na Slavensko banko, Agro-Merkur in enaka podjetja se spomni! Še celo v Svečini in Kungoti je večje število kmetov in drugih, ki so imeli pri demokratski Slavenski banki naložen denar, a so po zaslugi demokratskih veljakov izgubili vse. — Zvedeli smo, da so demokrati napisali v »Jutro« in »Domovino«, da je bilo na zborovanju 50 oseb, od teh 30 demokratov. To je pa res za počiti! Le vprašajte g. Paskola in druge, koliko vas je bilo! Bolje bi bilo, da bi bili lepo tiho. Da, da! Pri nas tu v Svečini z orjunci in demokrati ne boste prav nič opravili. Razumete: Mi smo mi, mi Svečinci! Če se demokrati desetkrat na glavo postavite, Vam nič ne pomaga, mi ostanemo pri naši Slovenske ljudski stranki.

Ukradeno motorno kolo. Dne 16. maja je zmanjkalo vinskemu trgovcu g. Puglu v Mariboru iz veže njegove hiše na Trgu svobode motorno kolo znamke »Puch«, vredno 18.000 Din. Tatvine je bil osumljen bivši kletarski delavec pri okradnem, neki Ambrož. Ugotovilo se je, da se nahaja Ambrož v Rušah, kjer dela v tamošnji tovarni za dušik. Dva detektiva iz Maribora sta se napotila v Ruše in v resnici zasačila Ambroža pri popraviljanju ukradenega motorja. Kolo sta takoj zaplenila in tatu takoj aretirala. Izjavil je, da je ukradel motor ob 4. uri zjutraj, ko je bila veža že odprta. Vedel je, kje shranjuje g. Pugel motor in da ga ne zaklepa. Z ukradenim kolesom se je tedaj odpeljal preko Selnice v Ruše, kjer se je nekaj časa vozil okrog, dokler se ni prevrnil v jarek. Ker se je motor nekaj pokvaril, ga je skušal sam popraviti, pri delu so ga pa zalotili zasledovalci.

Poroka. Pri Sv. Petru niže Maribora se je vršila v sredo, dne 1. junija, poroka g. Josipa Elšnik, veleposestnikovega sina iz Svečine, z gđ. Lojziko Vračko, hčerko rajnega g. župana pr Sv. Petru. Mladi par je prevzel lepo Vračko-Velebilovo veleposestvo v Malečniku. Kot starešina sta bila gg. Ivan Kren, župan in veleposestnik na Plavču, in K. Ornik, posestnik in občinski svetovalec pri Sv. Petru. Novoporočencema, naslednikoma slavnostne hiše Velebil-Vračkove in iskrenima našima somišljenikoma kliče »Slovenski Gospodar«: Obilo sreče in nebeškega blagoslova!

Novice iz Vurberga. Dne 12. maja nam je mrzav napravil občutno škodo na vinogradih, posebno še v nizkih legah, kjer je letošnji pridelek popolnoma uničen. Pozebel je tudi fižol, buče in orehi. Dne 18. maja pa nas je še tudi toča obiskala, vendar še ni napravila občutne škode. Torej same vremenske neizgode. — Dne 15. maja smo pokopali 18letnega mladeniča Avgušтина Horvat iz Vumba-ha. Rajni je bil absoluten vinorajski šole v Mariboru, katero je pa moral malo pred koncem zapustiti; sedaj mu je pa neizprosna jetika pretrgala mlado življenje. Rajnemu želimo večni mir, rodbini pa naše sožalje! — Dne 16. in 17. maja pa sta bila dneva veselja za našo župnijo. Po 30 letih je bila naša župnija zopet tako srečna, da je imela v svoji sredini prevzvišenega kneza in škofa, ki je našim otrokom podelil zakrament sv. birme. Mogočni slavoloki in nebroj občinstva je pozdravljalo svojega nadpastirja, ki je bil do solz ginjen ob krasnem sprejemu. Pozdravili so prevzvišenega tudi tukajšnji Rusi iz grada, katerih bolnike je škof osebno obiskal.

vedrilo, ampak tudi za duševno hrano in vzgojo! — G. Črnku pa in bralnemu društvu, ki sta dala na razpolago dvorano in oder, kakor tudi onim, ki so nam nad vse kulantno pri predstavi pomagali, bodi na tem mestu izrečena zahvala.

Sv. Križ nad Mariborom. V nedeljo, dne 12. junija 1927 nas bo obiskalo članstvo mariborskega Ljudskega odra, ki bo na našem odru uprizorilo po večernih veseljih »Maks v škripih«. — udeležimo se te predstave v obilnem številu! Na svoj račun bodo prišli še prav posebno tisti, ki radi gledajo, kako se drugi smeji.

Sv. Jakob v Slov. gor. Naše izobraževalno društvo priredi po daljnem odmoru zopet gledališko predstavo. Na sporedu so tokrat štiri mične igre: »Čašica kave«, »Čarodejna brivnica«. Tudi pri srečolovu bode lahko vsak poskusil svojo srečo. Prireditve se vrši v nedeljo po Telovem, 19. junija. Začetek točno ob 3. uri. Ker se posamezna vabilo ne bodo nikomur pošiljala, so s tem prijazno vabljeni vsi domačini in sosed.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Opozarjamo ponovno na vprizoritev lepe 3 dejanske drame: »Na dan sodbe«, katero vprizori na binkoštni ponedeljek, 6. t. m. orlovski odsek s sodelovanjem orl. krožka. Pridite v obilnem številu. Med odmori svira tamburaška godba. Tudi pevci zapojejo nekaj pesmic. — Bog živi!

Antonjevcani in vsi sosede pridite na uprizoritev »Verige«, trodejske kmetke zgodbe, katere nam pokaže, kam pripelje človeka strast do tožbe in kakšne ima posledice. Igro uprizori Orel Sv. Anton na binkoštni ponedeljek, ob 3. uri popoldne. Vsi iskreno vabljeni!

Sv. Ana v Slov. goricah. Novo ustanovljeni orlovski odsek priredi pod okriljem katoliškega Prosvetnega društva zanimivo igro iz prvih časov krščanstva v Rimu »Mlino pod zemljo« na binkoštni ponedeljek popoldne ob 3. uri v Katoliškem domu. Bog živi! Odbor!

Ciril-Methodjska proslava. Na Gomili, župnija Sv. Tomaž pri Ormožu, se vrši na binkoštni ponedeljek, dne 6. junija, jubilejna proslava s sledečim sporedom: do 10. ure prihajajo procesije iz raznih župnij. Ob 10. uri pridiga (prof. dr. Jeraj), slovesna levitirana sv. maša, potem tabor na prostem pri kapelici, na katerem se bodo vrstili petje, deklamacije in govori (dr. Jeraj, Rojht in drugi). V slučaja zelo slabega vremena se proslava ne vrši.

Ljutomer. Prosvedno društvo v Ljutomeru ponovi na binkoštno nedeljo, dne 5. junija t. l. v Katoliškem domu krasno igro »Mala pevka«, spremljano s petjem. Nato še sledi burka enodejanka »Kje je mej«. Začetek igre bo ob pol 4. uri popoldne. K najobilnejši udeležbi vabi odbor.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Tukajšnje bralno društvo vabi staro in mlado na prekrasno zgodovinsko igro v treh dejanjih »Miriam«. Tudi mičnih pesmic ne bo manjkalo. Zato pridite od blizu in daleč. Prireditve se vrši binkoštni ponedeljek, dne 6. junija 1927 po večernicah v Slomškovi dvorani.

Slovensko katoliško izobraževalno društvo pri Sv. Barbari v Haložah priredi na binkoštni ponedeljek dve igri, in sicer Molière: »Skapinove zvijače«, francoska komedija v treh dejanjih, polna

Smrt mladenke. V Št. Juriju v Slov. gor. so na dan Kristusovega vnebohoda položili k večnemu počitku mladenko Juliko Boderer, ki je umrla v najnežji dobi dekliškega življenja, stara komaj 15 let. Imela je krasen pogreb, katerega se je udeležilo stotine ljudstva, domači pevci pa so ji v slovo zapeli dve pretresljivi žalostinki. Umrla deklica je živela kot rejenka pri ugledni družini Franca in Marije Vezjak, ki sta jo vzljubila vsled njenega lepega značaja kot lastno hčer. Naj v miru počiva!

Miklošičeva slavnost. Ker se je že leta 1883 vršila v Ljutomeru velika Miklošičeva slavnost in se je leta 1926 postavil spomenik slavnemu učenjaku v Ljutomeru, se je v njegovem rojstnem kraju Radomerščak, občina Kamenščak pri Ljutomeru, osnoval odbor za odkritje spominske plošče, katera bo namestena na njega rojstni hiši v Radomerščaku št. 11. Ta velika slavnost se vrši na dan 7. avg. t. l., vsled česar se naprošajo cenjena društva in organizacije, da na ta dan ne priredijo nobene slovesnosti. Natančnejši program bo pravočasno objavljen. Vsi zavedni Slovenci in Slovenke, ki imate razumevanje za to veliko slavo, se vabite, da se tega slavlja udeležite! — Pripravljalni odbor.

Obsojeni razpečevalci ponarejenih bankovcev. V preteklem tednu se je zaključila v Mariboru pred senatom okrožnega sodišča razprava proti razpečevalcem ponarejenih 1000dinarskih bankovcev, ki so bili letošnjo zimo aretirani v Prekmurju. Obsojeni so Alojz Raušl iz Rumanec na 12 mesecev, Alojzij Tomanič iz Radislavcev na 4 mesece in Vincenc Gabor iz Odrancev pri Dol. Lendavi na 6 mesecev ječe, poostrene z enim postom vsak teden in temnico vsak mesec. Raušl je dobil ponarejene tisočake, sedem po številu, od nekega Hrvata v Ptuj, katerega ni več videl. Del tisočakov je dal svojim tovarišema Tomaniču in Gaborju v razpečevanje. Razpečevalce so izsledili orožniki v Črešnovcih.

Iz konjiškega okraja nam poročajo: Padli mrzav dne 12. in 14. maja je povzročil v konjiškem okraju veliko škodo. Najhujše prizadeta je občina Bezovica, kjer je slana popalila vse, tako na polju kakor v vinogradih, da se ne bode poplačal trud obdelovanja. Občani so se zatekli v svoji bedi k oblastnemu poslancu g. Leopoldu Bruderman v Konjicah, kateri je nezgodo takoj naznanil davčnemu oblastvu v Mariboru in zaprosil, da se prizadetim odpišejo davki. Pričakujemo, da bode imela ptošnja tudi ugoden uspeh!

Zagoneten umor pri Brežicah. V nedeljo, dne 22. V., zjutraj je pretresla žalostna vest o umoru 80letne Ane Kopinc iz Zverinjaka št. 42 celi brežiški okraj. Na upravnogrovovit način je morilec v noči od 21. na 22. maja presekal Kopinčevi vrat do polovice, strl s topim delom sekire prsni koš ter gornji del glave ter potem zadal žrtvi še približno 10 cm dolgo in 2 cm široko rano na desnem licu. Sodna komisija je našla umorjeno na postelji ležečo, glava je bila na dveh pernicah, a truplo večidel pokrito. Umorjena je bila torej v spanju. Kako in kdaj se je približno mogel umor dogoditi, sodna komisija ni mogla ugotoviti, ker ni bilo zdravniškega izvedenca. Denarja in drugih vrednosti ni odnesel morilec nobenih. Posebno pa je zelo čudno, da je bil pred par leti tudi sosed umorjen.

Kako je bil ubegli kačak ujet? Iz Razborja pri Slovenj gradcu se poroča: Ponderlek, dne 23. maja t. l., proti sedmi uri zvečer, je prišel k kmetu Roku Šumah v Spodnjem Razborju, po domače Spodnji Stablovnik, krepek mož, bos in s palico, debelo kakor moška roka v zapestju, in prosil za kruha in če bi smel v slami ležati. Gospodar Rok Šumah

Poročila S. L. S.

Zbor zaupnikov SLS v Vuzenici se je vršil dne 25. maja v prostorih g. Lobenweina in sicer za marenberški okraj. Narodni poslanec g. Vladimir Pušenjak nam je podal izčrpno poročilo o političnem stanju v državi in o delovanju Jugoslovanskega kluba v Beogradu. Oblastni poslanec g. Stabej je poročal o delovanju oblastne skupščine, tajnik g. Ovčar pa o bližajočih se občinskih volitvah in o organizaciji SLS. Zborovalci so izvajanja govornikov vzeli z odobravanjem na znanje ter sprejeli sledečo resolucijo: »Zbor zaupnikov SLS za marenberški okraj, zbran na svojem sestanku v Vuzenici dne 25. maja, odobrava postopanje in delovanje vodstva SLS in njega parlamentarnega kluba ter izreka obema, posebno pa načelniku g. dr. Korošcu, zahvalo in popolno zaupanje.« — Na to zborovanje so prišli tudi socijalisti z g. Bahunom na čelu, misleč, da bodo tudi tukaj izzivali in uganjali demagogijo. Ker se na pojasnjenje predsednika zbora, da gre tukaj za pomoto v razglasenju ter da se vrši samo zbor zaupnikov, ne pa javen shod SLS, niso hoteli odstraniti, so se naši zbrali v drugi sobi, prepustivši socijaliste županu Höblu, kateri je z njimi temeljito obračunal. Pripominjamo, da smo imeli o g. Bahunu čisto drugačno mišljenje, misleč, da je to mož, s katerim se da lahko govoriti, pa smo se močno varali.

Shod SLS na Razboru pri Zidanem mostu se bo vršil na binkoštni ponedeljek, dne 6. junija, ob 11. uri predpoldan po sv. opravi. Na zborovanju govori oblastni poslanec g. Deželak.

Sestanek zaupnikov SLS pri Sv. Trojici (Jurklošter) se bo vršil v nedeljo, dne 12. junija ob priliki cerkvenega shoda. Na sestanku govori oblastni poslanec g. Deželak.

Naša društva.

Ruše. Finžgarjeva »Veriga«, katero je priredil v nedeljo dramatični odsek Prosvednega društva, je nad pričakovanje dobro uspela. Dasi ravno je bilo vreme takšno, da se človeku ni ljubilo zapustiti sobo, se je vendar zbralo v dvorani g. Črnka mnogo občinstva. Mnogo je bilo tudi takih ki so prišli igro gledat z namenom, kritizirati prvi nastop igralcev dramatičnega odseka na odru bralnega društva. Pa so šli od igre z vtisom, da ima dram. odsek igralno osobe, ki je v stanu, podajati ljudstvu tudi težke igre. Lahko rečemo, da je bila igra dobra in da so igralci rešili svoje vloge častno. To priča glas občinstva in dejstvo, da so se marsikateremu gledalcu porosile oči od ganotja. Zelja občinstva je še več takih in podobnih iger nam dajte! Ne samo za raz-

smeha in »Poboljšana trmoglavka«, šaljiv prizor. Začetek po večernicah pri g. Reicher. Sodeluje nova domača tamburaška godba. Čisti dobiček se porabi za društveno knjižnico, deloma pa se naloži za nameravano društveno zastavo. Bog živi!

Polzela. Za binkoštno praznike se nam obeta lep užitek na dramatičnem polju. Igralci »Krekove mladine« iz Celja gostujejo v dvorani g. Cimpermana s smešno polno Molièrovo komedijo v 3. dejanjih: »Georg Dandin«. Vse prijatelje dramske umetnosti vabimo k sigurni udeležbi predstave. Ista se vrši na binkoštno nedeljo v dvorani g. Cimpermana, ob pol 4. uri popoldne.

Cerkveni vestnik.

Romanje na Velehrad od 12. do 18. avgusta 1927. — Prijave za prvo slovensko romanje na Velehrad se sprejemajo nepreklicno le še do 15. junija. Priglasiti se je treba na: Odbor za romanje na Velehrad, Maribor, Glavni trg 7. Pri prijavi se dobi časni program ter položnice, da se takoj plača prvi obrok: za II. razred 400 Din, za III. razred 300 Din. Ostala svota se mora plačati v dveh nadaljnjih obrokih, tako da je drugi enako visoki obrok plačan do 1. julija, cela svota pa, ki je za II. razred 1300 Din, za III. razred 900 Din, pa najkasneje do 15. julija. — Odbor dobliva od raznih strani vprašanja, ali se bomo kakor v Lurd vozili le samo ponoči? Odgovarjamo: Samo ob začetku romanja dne 12. avgusta gre vožnja od Maribora do Dunaja tudi ponoči ter ob vrnitvi dne 18. avgusta od Prage do Dunaja, sicer pa se vozimo vedno po dnevu, tako da bo obilo časa za počitek ter prilika za ogledovanje okolice, skozi katero bo drčal vlak. — Za duhovno obnovo udeležencev bo na romanju brezhibno preskrbljeno. Odbor je pridobil za cerkvene nagovore priznane govornike; poskrbeli smo tudi, da se bo ubrano slovensko petje glasilo na potu pri pozdravnih večerih in v cerkvah. Pooblašteni smo objaviti, da se romanja v Velehrad udeležijo tudi prevzvišeni gospod knezoškof lavantinski. Lavantinci, zakaj odlašate s prijavi? Takoj danes se priglasite navedenemu odboru za Velehrad! Mudi se namreč.

Romanje na Trsat. Kakor smo že poročali, bode letos skupno romanje na Trsat pri Sušaku v dneh 23. do 25. julija. Lahko rečemo, da kmalu tako ugodne prilike zopet ne bo. Romanje s posebnim vlakom, brezplačno izlet po Jadranskem morju, prenočišče zastoj, polovična vožnja iz vseh postaj tudi za tiste, ki se ne bi hoteli peljati s posebnim vlakom, poleg tega polovična vožnja v Dalmacijo, to so ugodnosti, katerih naj se poslužijo vsakdo, ki hoče v doglednem času na Trsat, slovečo božjo pot, kjer je bila nekoč hišica sv. Družine. To romanje naj bo veličastna

ga vpraša, če ima kake listine in kdo in kaj da je. Čudna se mu tudi zazdi obleka, vsa enaka in kakor jetniška, na tem človeku. Ko ga gospodar tako izprašuje in ogleduje, pa začne tujec kar naglo nazaj po stopnicah lezti in odide naglih korakov, prišel je pa tako počasi, kakor da bi imel noge čisto trde. Gospodar skoči po puško in lovsko torbo (je lovec), ter hiti za tujcem. Ker je cesta kriva, tujec ni videl gospodarja, ki je šel čisto tiho za njim. Ko pride kakih 15 korakov blizu njega, ga šele tujec zagleda in ker vidi, da ne more uiti, začne prositi, naj ga gospodar pusti dalje iti. Za gospodarjem pa pride njegov hlapec, kakih 18 let star fant; temu naroči gospodar, naj tujca prime za rokav in pelje dalje, gospodar pa gre zadaj s puško; ko je namreč tujec uvidel, da ne uide, je silil v neposredno bližino gospodarja priti; a ta mu tega ni pripustil. Ko en čas tako gredo (tujec gre čisto ravno kot vojak) po cesti v gozdu naprej, se tujec naenkrat izmakne fantu in skoči v goste grmovje. Gospodar zakliče: »Stoj, drugače pucam (streljam), a oni beži naprej po gozdu. Gospodar zopet zakliče: »Stoj!« in ustrelil v zrak. Ker je bil tujec bos, ni zamogel dovolj hitro bežati, obuti gospodar ga dohiti. Ko vidi, da ne uide, obstoji in začne prositi, a gospodarji je bilo že dovolj. Srdito zakliče nad njim: »Ako se ganeš, te ustrelim!« Zdaj fant zopet tujca močno prime za roko in tako ga ženeta z gospodarjem k bližnjemu kmetu Mihaelu Glasenčniku. Tu ga zvežejo in eden ga celo noč straži. Ker sta bila Glasenčnikova sinova pred kratkim pri vojaki ob albanski meji v Prištini, sta spoznala narečje tujca. Tujec je izpovedal, da je doma osem ur od Prištine proč. Tako so dognali, s kom da imajo opraviti, namreč s kačakom, ki je ušel iz mariborske kaznilnice. Kačak je izpovedal, da je turške vere, Arnaut po rodu. Vprašali so ga, kaj bi naredil z njimi, če bi prišli dol v njegovo domovino, pa je povedal, da bi se jim nič hudega ne zgodilo in bi lepo ravnal z njimi, a samo onega, ki ga je ujel, Roka Šumaha, bi pa takoj ustrelil. Drugi dan ga Rok Šumaha, na rokah zvezanega, žene proti Slovenjgradcu. Ko pride z njim na okrajno cesto pri Postavkovem mlinu, privozi zadaj razborški župan. Zdaj ga zvežeta na nogah, roke razvežeta in spravita na voz ter peljeta v Slovenjgradec na pristojno oblast, ki ga je spravila v »varno zavetje«. Je bil to res nevaren človek. 18 umorov ima na vesti, a pri Glasenčniku je priznal samo enega. Sam je izpovedal, da je nameraval v Avstrijo, a se mu ni posrečilo. Zato je imel namen iti v Italijo. Še pred kratkim, predno je bil ujet, je v šentjanžki fari skoro nekoga ubil, da bi mu bil vzel obleko in jo sam oblekel in tako lažje ušel. A naš neustrašeni Rok Šumaha mu je njegove namene prekrizal. Bajše dobi za to 2000 dinarjev nagrade. Mi to našemu tudi odločno krščanskemu Roku iz srca privoščimo ter iskreno častitamo k njegovi sreči!

Ujet milijonski defraudant. Belgrajski policiji se je posrečilo zdaj izslediti Grka Nikolo Vasilopulosa, ki je pred štirimi leti kot blagajnik v davčni direkciji v Atenah poneveril preko 4 milijone drahem in pobegnil. Kakor je pri aretaciji priznal, se je v Belgradu skrival že tri mesece pod tujim imenom prepotoval pa je bil v teh letih skoro vso Evropo in Ameriko. Denarja niso dobili pri njem seveda nič.

Železniška nesreča. Pretekli petek zjutraj je na splitski progi jutranji vlak, ki vozi proti Zagrebu, med postajama Perkovič in Unešić, nedaleč postajice Kopine, zavozil v tovrstni vlak. Pri tem sta bila oba stroja razbita in tudi pet vagonov tovrstnega vlaka. Vlakovodja brzovlaka Jakšič je ostal na mestu mrtev, dočim so od obojega tovrstnega vlaka štirje dobili lažje in težje poškodbe. Od potnikov brzovlaka se na srečo nikomur ni nič zgodilo. Ker je

manifestacija katoliških Slovencev, ki hočejo potom treznosti in verskega preroda priboriti srečnejšo bodočnost. Izkaznica, ki daje pravico do vseh ugodnosti, stane 50 D. Ne odlašajte, temveč pišite takoj po izkaznico, ki jih razpošilja »Sveta vojska« v Ljubljani, Poljanski nasip 10.

Antonova slavnost pri Sv. Antonu na Pohorju. Na prijaznem hribu z lepim razgledom, ne daleč od železniške postaje Vuhred in Vuzenica, stoji precej velika cerkev, posvečena sv. Antonu Pad. To je edina župnijska cerkev v lavantinski škofiji, ki je posvečena temu velikemu čudodelniku in močnemu priprošnjiku v dušnih in telesnih potrebah. Ker se bliža njegov god, se naznanja vsem prijateljem in častilcem red službe božje. V nedeljo, dne 12. junija, bo dvojna služba božja in sicer ob 6. uri zjutraj in ob 10. uri dopoldne, da nekateri lahko že v nedeljo opravijo svojo pobožnost. V nedeljo okoli 4. ure popoldne pridejo romarji iz Vitanja. Ob 6. uri zvečer slovesen sprejem selniške procesije in drugih romarjev. Po prihodu v cerkev pridiga in slovesne litanije. — V ponedeljek, dne 13. junija, na god sv. Antona Pad., bo več sv. maš. Ob 6. uri zjutraj pridiga in slovesna sv. maša za selniške romarje. Okoli pol 9. ure pride procesija iz Ribnice. Ob 9. uri odide selniška procesija. Ob 10. uri dopoldne druga pridiga in levitirana sv. maša za vse dobrotnike Antonske cerkve. Ko je bila cerkev leta 1684 postavljena, so takoj začeli prihajati romarji, pravi zgodovina. Tudi v zadnjih letih je bilo število antonskih romarjev prav veliko. Letos je dobila romarska cerkev za god svojega patrona novo, lepo obleko ter je cela od zunaj in deloma tudi znotraj lepo prenovljena. Tudi na binkoštni ponedeljek je shod z dvojno službo božjo ob 6. in 10. uri dopoldne. Lepa nedelja z dvojnimi sv. opravili ob 6. in 10. uri in procesijo bo dne 19. junija.

Velečastiti župni uradi cele lavantinske škofije. — Dne 26. maja t. l. je bila v Petrovčah slovesno odkrita spominska plošča vsem padlim vojakom iz svetovne vojne za lavantinsko škofijo. Ta plošča je pa ob enem tudi dar Mariji kot zahvala bivših vojakov, ki so se vrnili v domovino. Odkritje in občni zbor je bil sijajno ter slavnostno izvršen. — ZSV je naletela pri tem na velike zapreke in ovire od raznih oblasti, posebno to, ker so se ta dan v sosednjih srezih vršili vojni razporedi. Polovična voznja je bila komaj tik pred slavnostjo dovoljena. Posebni vlaki so bili upeljani v zadnjem trenutku, tako da ljudstvo ni moglo vedti ne za polovično vožnjo, kakor tudi ne za posebne vlake. Vse to je celi prireditvi veliko škodovalo in ker so bili s prireditvijo velikanski stroški. Posebno je škodoval tudi veliko popoldanski dež. Vsi tedaj tega prosimo še enkrat z udano prošnjo, da vsi župni uradi, ki so

precejšen kos proge popolnoma razdejan, utegnemo popraviti trajati par dni. Kako se je mogel zgoditi karambol, še ni pojasnjeno. Sreča je, da vozijo vlaki na tem delu proge počasi (s povprečno hitrostjo 20 km), sicer bi bila katastrofa še vse večja.

Radi brezposelnosti v smrt. Te dni so našli na bregu Donave blizu Erduta truplo neznanega mladega moža. Sedaj so dognali, da je to 25letni Oton Bavkovec, po poklicu doktor kemije, ki se je zastrupil, ker ni mogel dobiti nikjer službe. — Vsekakor je značilno, da v Jugoslaviji en doktor kemije domačin ne more priti do kruha, dočim je po raznih kemičnih tovarnah v naši državi polno tujcev kemikov in to z mastnimi plačili.

Prijeti veletatovi. Lani je bilo izginilo iz blagajne na kolodvoru v Vel. Bečkerek 800.000 Din. Kljub vsem prizadevanjem policija ni mogla izslediti tatov. Med tem je kriminalni šef v Vel. Bečkerek na lastno pest nadaljeval poizvedovanja in zdaj se mu je res posrečilo najti tatove. To so trije železniški uradniki in en strojevodja. Vsi štirje so bili aretirani in predani drž. pravdnistvu.

Gasilno društvo v Pekrah priredi dne 5. junija, popoldne ob 15. uri v gostilni Kmetič župni sestanek in veliko vrtno veselico. Iz Maribora vozi mestni avtobus iz Kralja Petra trga do veseličnega prostora in nazaj.

Velika gasilska slavnost v Zalcu. Jugoslovanska gasilska zveza v Ljubljani vabi vse gasilce in prijatelje gasilstva na svoj prvi pokrajinski zlet v Zalcu v Sav. dolini, ki se vrši na binkoštno nedeljo, dne 5. junija t. l. Tega dne proslavlja gasilsko društvo v Zalcu 45 letnico svojega obstoja, gasilska župa v Zalcu pa odkrije spominsko ploščo blagopokojnemu organizatorju gasilstva dr. R. Bergmanu. Spored slavnosti je sledeči: ob 6.42 in 8.12 uri sprejem došlih gostov na kolodvoru v Zalcu. Ob pol 9. uri sv. maša zadušnica za pok. dr. Bergmana. Ob pol 10. uri odkritje spominske plošče in prevzem iste od občine Zalec. Mimohod. Ob 11. uri spominsko zborovanje gasilske župe Zalec in slavnostno zborovanje društva Zalec. — Popoldne ob 2. uri se prične ljudska veselica. Slavnost se vrši ob vsakem vremenu. Dovoljena je polovična voznja na železnici.

Na znanje vsem, ki imajo ali pa si želijo naročiti srečke od loterije »Martinišča« v Murski Soboti. Zrebanje se je vsled raznih ovir preložilo na dan 14. novembra 1927. Tako da na srečki ostane vse kakor je, samo v letnici se spremeni 7. mesto 6. Se razume, da radi preložitve nobena srečka ne zgubi na svoji vrednosti. Čas zrebanja, ki bo čisto gotovo meseca novembra, pride hitro, zato naj si vsak čimprej poskrbi še nekaj srečk. Ena srečka stane le 5 dinarjev. Dobitke imamo zelo bogate. Naročene srečke pošljemo točno in priložimo položnico.

Za občinske volitve. Ker je pošel natis volilnega reda za občinska zastopstva v Sloveniji, je Jugoslovanska tiskarna v Ljubljani na novo natisnila v posebni knjižici ta volilni red. Naroča se na naslov: Tajništvo SLS v Ljubljani, Jugoslovanska tiskarna. More se naročiti tudi v Jugoslov. knjigarni v Ljubljani. Cena izvodu je 5 Din. Kdor naroči samo en izvod, naj priloži za poštnino še 50 par. Kdor želi naročiti, naj stori to čim prej.

Vsem, ki imajo srečke Orlovske loterije v Solčavi — uljudno naznanjamo, da se vrši zrebanje dne 23. junija t. l.

Nova higijska metoda. Poleg same estetske čistoče, kakor jo pod imenom čistoča običajno razumemo, imamo danes dobro znano bakteriološko čistočo. Zelo težko je biti že po naravi bakteriološki čist. Mi vodimo dnevno borbo s črevesnimi bakterijami. Prodrejo one ali njihovi otroci skozi črevo, nastanejo hemorroidi, na katerih trpi ogromno število ljudi in je že od pamtiveka ena najneprilicnejših vrst bolezni. Bakteriološka znanost nam je dala eno specifično protisredstvo in to je »Posterizan«. Njegova

dobili meseca marca okrožnice, katerih smo odposlali na 253 župnij in se je dosedaj odzvalo naši prošnji samo 17 župnij, da vsi ostali, ki se še niso odzvali, sedaj naknadno napravijo cerkvene zbirke v ta namen ter darove za kritje spominske plošče pošljejo naravnost župnemu uradu v Zalec, kateri urad bo darove oddal pripravljalnemu odboru ZSV v Petrovčah. Apeliramo na vse č. gg. župnike cele lavantinske škofije, da našo prošnjo ne zavržejo ter kot mogoče izvedejo darovanje na podlagi okrožnic od meseca marca 1927. ZSV se za vsak najmanjši dar vsem vnaprej zahvaljuje ter klič vsem prisrčni »hvala«!

nositi
Palma
znači
nikdar iskrivljene
pete imeti.

14. kolo državne razredne loterije. Opozarjamo svoje čitatelje, da jim z današnjim dnevom dajemo priliko, da si za bodoče kolo nabavijo srečke od najsrečnejše kolekture L. Ž. Konjović, Beograd — katera je najsolidnejša, najkulantnejša in katera je pokazala največji uspeh.

uporaba kakor mast in čopiči nam nudi novo metodo higijene, s katero si ohranimo čistočo in zdravje. Vsaka nečistoča pride od bakterij.

Za razvedrilo.

Kaznovani skopuh. Bil je kmet, ki je bil silno skop in ni dal svojim hlapcem, ko so šli kositi, nič okrepčila. Ko so na sosedovem travniku kosci posedli k jedi, je skopuh tudi svoje hlapce pozval, da so sedli skup in jim rekel: »Malo posedimo, sosedu itak mislijo, da tudi mi zajtrkujemo!« Hlapci so sedli in niso nič rekli. Ko pa so vstali, da bi šli dalje kositi, so sneli kose iz kosišča ter začeli le s kosiščem mahati po travi. Kmet jih začudeno gleda, pa mu reče eden: »Ali ni prav tako? Saj sosedovi itak mislijo, da kosimo!« — Kmalu so dobili jesti.

Zobe si brusijo. Deklica je prišla z dežele v mesto v službo. Gospa jo je poslala poklicat gospoda k kosilu. Gospod si je ravno zobe umival, kar pa deklica še nikdar ni videla. Ko je prišla nazaj, je odgovorila gospej: »Gospod se že pripravlja, si že zobe brusijo za kosilo!«

Čudna bolezen. Konjski mešetarji ne govorijo vedno resnico. Bil pa je eden, ki je bil tako izvežban, da je pet besed izrekel, pa se je šestkrat zlagal. Nekega dne pa je zbolel. Žena je poklicala zdravnika. Mož je imel mrzlico. »Gotovo se ga je nalezelo,« je rekel zdravnik. Žena pa mu je pojasnila: »O ne, to pot ne! Pač pa je bil poklican za pričo in je moral pred sodnijo pol ure resnico govoriti, to ga je pa zdelalo!«

Slab zaslužek. Dva trgovca, ki sta pa že večkrat napravila konkurz, sta se pogovarjala: »Glej, Lindbergh je v 33 urah preletel iz Amerike na Francosko, pa je zaslužil 1 in pol milijona dolarjev! Nas eden pa mora petkrat napovedati konkurz, da spravi skupaj en milijonček!«

Uganke iz Jurskega vrha. V neko krčmo pridejo že pozno zvečer trije popotniki in prosijo krčmarico za prenočišče in tudi za večerjo. Krčmarica jim odgovori: »Prenočišče dobite, a za večerjo pa ne vem kaj bo. Nimam nič drugega, če hočete, skuham Vam nekaj jaje?« — »Dobre bodo,« odgovorijo popotniki, samo skuhajte nam jih precej, ker smo lačni!« — Krčmarica jim gre odkazat sobo in nato gre kuhat jajca. Popotniki, trudni, se takoj spravijo počivat in kmalu sladko zaspijo. Za nekaj časa prinese krčmarica večerjo, pa ker vidi, da popotniki spijo, jim postavi jajca na mizo, misleč, kdaj se bode kateri zbudil, bo že šel jest. In nato odide krčmarica iz sobe. Za nekaj časa pa se zbudi prvi popotnik, vidi na mizi skledo jaje, takoj skoči pokoncu in pravi sam pri sebi: »Ne bom budil svojih dveh tovarišev, jaz bom jajca preštel, razdelil na tri jednake dele, svoj del pojem, a drugo pa jima pustim. In res napravim tako! Svojo tretjino jajc poje, dve tretjini pa pusti in se vleže nazaj spat. — Za nekaj časa pa se zbudi drugi popotnik, vidi jajca na mizi, ajd pokoncu, pa si misli: »Pa zakaj bi onadva budil, te jajca bodem razdelil na tri jednake dele, svoj del pojem, drugo pa jima pustim.« In res, jajca prešteje in razdeli, svojo tretjino poje in nato se spravi nazaj spat. — Komaj je ta zaspal, že se zbudi tretji popotnik, želodec ga pozivlja, naj gre pogledat na mizo, in res najde precejšnjo število jajc in takoj se spravi nad nje. »Pa kaj bom onadva budil, naj le spita,« si misli, »jaz bom te jajca razdelil na tri jednake dele, svoj del pojem, drugo pa jima pustim.« Tako tudi naredi in se spravi nazaj počivat. In tako so vsi trije že jedli jajca in niso znali za drug drugega, da je že kateri večerjal. Drugo jutro pa, ko se zbudi, jajca preštejejo in se jih je imel vsaki osem. Sedaj pride vprašanje, koliko je bilo vseh jajc skupaj? — Uganke, ki smo jo prejeli, ne znamo rešiti, gospod J. R. iz Jurskega vrha, naročnik »Slovenskega gospodarja«, nam je pretežno malozil. Naj nam sporoči še tudi rešitev!

Pisma iz domačih krajev.

Gornja Radgona. Kakor mnogo drugih, tako je bil tudi naš prejšnji okrajni zastop razpuščen in za novega gerenta imenovan g. Janez Lančič. Prva plenarna seja novega sosveta se je vršila pretekli ponedeljek. Prosvetno društvo pripravlja ljudsko igro »Reveček Andrejček«. Desetletnico majniške deklaracije proslavi s sodelovanjem drugih prosvetnih organizacij Orliški krožek. — Dekliška zveza je priredila na Vnebohod slavnostno akademijo v čast Kraljici majnika. — Mladci Orlovskega oddeska so isti dan predpoldne napravili izlet k sosednji Kapeli. — Pretekli teden pa so prirejali majniške izlete tukajšnji šolarji. Največja podjetnost je pokazal šesti razred. Peljali so se z avtomobilom Gospodarske zveze do Limbuša pri Mariboru, od tam pa so jahnili na Pohorje k razglednemu stolpu in Mariborski koči. Izletniki so bil sicer dobre volje, vendar pa smo opazili, da je bila zanje pot pretežavna. 3. 4. in 5. razred si je ogledal Ljutomer in Mursko Sobotu ter se podal peš skozi Tišino na Radence in Gor. Radgono. Najmanjši pa so si ogledali domačo oklico do Polic in Zbigovec. — Zadnji teden so se dogajale v naši okolici razne nesreče. V Črešnjevcih je padel z drevesa kakih 20 metrov visoko sodarski vajenec Alojzij Stelcar. Plezal je na drevo, da bi dosegel srakino gnezdo. Blizu gnezda se mu odlomi veja in nesrečnejšemu padel na tla. V 24. urah je bil mrtev. Orlica iz trga bi tudi skoro postala žrtev neprevidnosti. Zavozila je s kolesom v voz sena, padla pod konje in če ne bi bil voznik konja pravočasno ustavil, bi se bila zgodila nepopisna nesreča. — Posesnik Alojzij Zemljčič iz Lomanoš gre v nedeljo zjutraj k sv. maši. Med potjo se vsed na tovrstni avto, pred cerkvijo skoči iz njega in se potolče na čelu, da močno krvavi. Dr. Breznik mu nudi prvo pomoč. — Neprijetno smolo so imeli isti dan skoro vsi motociklisti, ki so se vozili iz Gornje Radgone v Maribor.

Ptuj. Dne 8. maja t. l. se je po zaslugi č. p. Mirka Godina ustanovilo pevsko društvo »Cecilija«. Namen društva je povzdiga cerkvenega petja v minoritski župniji sv. Petra in Pavla, obenem pa gojiti in širiti slovensko petje in glasbo. Društvo šteje že čez 35 rednih članov in tudi nekoliko podpornih. Pripravi smo, da bo z novoustanovljenim pevskim društvom, kateremu želimo tudi obilo blagoslova in uspeha, zadonela lepa slovenska pesem v našem Ptuj. Zato pa pevci in pevke, kateri še niste združeni z nami, pridite v naše veselo društvo, da se bo naša pesem mogočno razlegala po Dravskem polju.

Sv. Vid pri Ptuj. Pred kratkim je cepil okrožni zdravnik dr. Mrgole iz Ptuja tukaj odrasle otroke proti osepnicam. Dva otroka sta za tem cepljenjem umrla. Otročja rokica je postala črna. Takih slučajev še tukaj ni bilo. Narod je razburjen.

Pobrežje pri Ptuj. Dne 23. maja je umrl od srčne kapi zadet gospod župan Jožef Šimenko, posestnik v Pobrežah. Bil je dalje

česa župan, ki je šel vsem občanom na roko; bil je miren in pošten mož in zvest član SLS. Naj počiva v miru!

Polenšak pri Ptuj. Dne 24. maja je pretrgala kruta bela žena nit življenja 8 letni Miciki, hčerki Julijane Kekec, vinarke na Kamensaku. Krasen pa je bil pogreb na dan Vnebohoda Kristusovega, katerega se je udeležilo veliko belo oblečenih deklet, vsi šolarji pod vodstvom cenjenega učitelja in velika množica ljudstva. Nobile so krsto belo oblečena dekleta. Ob odprtem grobu so ji zapeli cerkveni pevci lepo pesem-žalostinko.

Sv. Urban pri Ptuj. Dne 23. majnika 1927 sta bila poročena g. Konrad Belec z gđ. Nežiko Zelenik iz Levanje. Zelimo uglednemu paru obilo sreče. Veseli svatje so zbrali za spomenik v vojni padlim Urbančanom 135 dinarjev. Posnemanja vredno, da so prispevali tudi godci. Denar se je naložil v domačo hranilnico, kjer je dosedaj skupna vsota 3299,50 Din vložena.

Mala Nedelja. Opozarja se vse na poučni in zabavni kinopredstavi na Binkoštno nedeljo v Društvenem domu, ob 3. uri in ob 7. uri zvečer. Ne zamudite! Oglejte si vsi, tudi okoličani!

Mala Nedelja. Tvrda Singer priredi v Društvenem domu brezplačen učni tečaj za šivanje in vezenje. Prijave se sprejemajo in pojasnila dajejo v trgovini Senčar. Priporoča se vsem obisk tega poučnega tečaja, ki se vrši od 13. do 25. junija.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na Binkoštno nedeljo pri g. Pergerju kinopredstave, veličasten film »Trpljenje Jezusa Kristusa«. Predstave ob 8. uri zjutraj in ob 3. in 7. uri popoldne. Ne zamudite! Oglejte si vsi domačini in okoličani to znamenitost.

Sv. Križ pri Ljutomeru. Potovalni kino priredi na binkoštni pondeljek v dvorani pri g. Valandu kinopredstave z zelo zanimivim in poučnim sporedom. Predstave po drugi sv. maši, ob 11. uri popoldne, ob 6. in 8. uri zvečer. Ne zamudite. Oglejte si vsi!

Leskovec. Trta je slabo nastavila. Vedno dež. V nižjih legah je vse pozbeležilo! o je slabo upanje za prihodnost. Kaj bomo začeli vinogradniki? Posestva se vedno bolj zadolžujejo! Pomoči od nikoder! Ko bi najbolj potrebovali močne gospodarske vlade, pa nimamo ne prave vlade, ne skupščine! Volitve se nam obetajo še le za september! Vse to je jako ugodno za tiste, ki brez gorice pridelajo vino, bodisi v Italiji, bodisi doma. Z njim zalagajo gostilničarje ter zastropajo ubogo delavsko ljudstvo. Brali smo, da se je zaplenilo dalmatinsko (italijansko) vino v Bečkerek, Ljubljani, Mariboru in v Beogradu! Kaj se je dogalo? Kakšne so bile kazni? Kaj se je ukrenilo? O vsem tem nismo nič čitali! Vse to pa bi nas vinogradnike, ki se vtapljamo pod težo davkov, silno zanimalo. Prosimo torej najprej pomoči od vlade, potem pa tudi hitrega in točnega poročanja od naših časopisov. To bo tudi dobra priprava na volitve! — Vinogradniki.

Konjice. V Sečah je umrl mlad posestnik Josip Winter pd. Kaplar, sin gospoda župana v Zrečah. Kot bolnik je razodel željo, naj bi počival v rojstni župniji Zreče. In ustreglo se mu je; na Križevno smo ga bili izročili materi zemlji tam. Mirna dušica, počivaj v miru!

Ljubno v Sav. dolini. Dne 16. maja smo pokopali Martina Sedmak, pd. Hojnika iz Savine, 21. maja pa že njegovega brata Franca Sedmak, pd. Bukovnika, ki se je ponesrečil. Ko je prišel od pogreba svojega brata domov, je šel na podstrešje po delavno obleko. Od tam je padel tako nesrečno, da si je zlomil hrbtenico, in to je bilo usodopolno. Oba rajna sta bila globokoverna in praktična katoličana. Živela sta po veri. Tako sta vzgojila tudi svoje otroke. Bila sta trezna in varčna, kadar pa je šlo za dobre namene, sta rada pomagala. Slov. Gospodarja in Glasnik sta redno čitala. Rajni Bukovnik je bil tudi dolgo let cerkveni ključar. Domači gospodje duhovniki so radi občevali z njim, kar mož je bil pametnega govorjenja in je mnogo znal. Pogreba obeh se je udeležilo mnogo sorodnikov, prijateljev in znancev. Ni jima sicer pel pevski zbor svetnih žalostink, zato pa je ljudstvo tem bolj molilo v duhu prave pobožnosti za pokojnika. Da bi še bilo več takih globokovernih in politično zrelih krščanskih mož.

Ljubno v Sav. dolini. Zahvaljujem se preč. gospodom duhovnikom za zadnja tolažila mojemu očetu in ker so rajnega spremljali od doma; zahvaljujem se tudi vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem mojega očeta, ki so se udeležili pogreba in molili za blagor njegove duše. Ferdinand Sedmak.

Št. Jošt na Kozjaku. Binkoštni pondeljek, dne 6. junija se vrši kakor vsako leto običajni cerkveni shod, in sicer ob 10. uri s slovesno službo božjo, pred katero poje šentjanski cerkveni pevski zbor. V vednost krščanskim izletnikom, ki tako radi posejajo pri ljubljani St. Jošt in njegov »Spiki« ter tako združujejo potrebno s prijetnim. Na Kozjak rogati, na šentjoške vrhe, tja kliče in miče in vabi srce!

Sv. Jedert nad Laškimi. Prvi maj, praznik dela, je slavila tukajšnja Krekova mladina v Golčah. Prav tu bo 12. junija, na praznik presv. Trojice blagoslovitev dveh novih zvonov, ki ju je vtila zvonarna Strojnih tovarn v Ljubljani za golško podružnico sv. Magdalene. Blagoslovitev bo opravil ter imel govor laški dekan msgr. dr. Franc Krulj. Večji zvon bo tehtal 550 kg, manjši 170. Stari preostali zvon pa ima 289 kg. Večji bo z napisom: »Velika vojska zaplenila je prednika, verska gorečnost pa vtila mo naslednika«. Prijazni hribovski kraj s 554 metri morske višine bo ta dan videl množico ljudstva, saj: Možnarji že nabiti so, se godci pridno vadijo; že zbora pevcev, pevk se veselita, da nova zvona Gole ju pregasita; zato le pridite ljudje častit zvonov spokornice.

Gospodarstvo.

REGULACIJA DRAVE.

S strahom in skrbjo so zrlji že leta in leta prebivalci ob Dravi strašna razdejavanja te divje reke, posebno še v ptujskem okraju. Cela vrsta vasi je, kjer so posestniki v obupu in brez moči morali gledati, kako jim propada najrodovitnejša zemlja, ki izginja v penečih dravskih valovih. A ne samo zemlja, celo domovi so šli in še več jih je posebno zadnja leta v nevarnosti.

Že v prejšnji državi so se na takrat merodajnih mestih v Gruzii in na Dunaju zbirali kupi sklepov, spomenic, predlogov in zahtev. Vplivni javni delavci so se trudili, a pravega uspeha ni bilo, saj je bil pač denar za vsako reko, potok in hudournik na nemškem ozemlju, za slovensko Dravo ni bilo denarja in za obupen klic slovenskega kmeta ne pomoči in odziva. Izdelali so pač načrt, ali k izvrševanju niso pristopili.

Svetovna vojna je nasilno zadušila glas naših izvoljenih zastopnikov in korporacij, požrla tudi ves denar, da se ni delalo nič. Le Drava je vršila svoje strašno, uničevalno delo naprej.

V naši državi smo imeli obvladati ogromne težave in denarja ni bilo, pa tudi ne popolnega razumevanja za to težko nalogo. In zopet so se naravnost gromadile spomenice, interpelacije, vprašanja, predlogi, telegrami, uradna poročila strokovnih in političnih oblasti. Nobena prilika v parlamentu se ni zamudila in ko je priklopela nevarnost na vrhunec, zainteresiral se je tudi za to težko in bolno rano naš vladar.

Pod vlado radikalov in SLS sta imela ministra gg. dr. Kulovec in Markovič potrebno razumevanje in določnih je bilo iz posebnega 26milijonskega posojila 5 milijonov za najnujnejša dela ob Dravi v ptujskem okraju. Čeravno ta znesek ni izdaleka dovolj velik, da bi žnjim izvršili, kar je nujno in potrebno, je vendar za naše državne gospodarske razmere izredno velik in izvršilo se bo najnujnejše in najpotrebnejše ter tako po človeški predvidnosti uklonile vse največje nevarnosti.

Komaj je bilo posojilo v skupščini in finančnim zakonom izglasovano, že je veliki župan g. dr. Schaubach odredil komisijonelni ogled in na podlagi tega je mladi delavni veščak g. inž. Knez po skupnem dogovoru s svojim predstojnikom inšp. Juranom izdelal potrebne načrte in izračunal potrebno množino dela in materijala. Skrbno in vestno izdelan projekt o uporabi je že dne 30. aprila t. l. šel v Maribor in od tukaj dne 8. maja odobren po inšpektorju v Beograd.

Pospeševal sem delo, kjer sem mogel in tako sem šel točno za aktom in na srečo so gg. načelnika Milosavljevič in Maksimov in g. inšp. Pantič imeli izredno zanimanje, saj je tudi sedanj minister za poljedelstvo, g. inž. Stankovič, odobril uporabo in razdelitev omenjenega posojila. Tako je prišlo v sredo, dne 25. t. m., do končne komisije, ki naj pregleda Knezov izdelek in odobri njegove tehnične predloge.

Komisiji iz Beograda je načeloval g. inšpektor inž. Pantič; nadalje so bili zastopani: voditelj hidrotehničnega oblastnega oddelka g. inž. Juran in g. inž. Knez. Interesente je zastopal poslanec Ivan Vesenjaj, okrajni komisar Miha Brenčič in mesto Ptuj posebno prvi dan g. podžupan Blažek, drugi dan g. župan Senčar, politično oblast pa g. okrajni glavar Vončina.

Že v sredo popoldne so bila v Mariboru posvetovanja in razprave o problemih pri regulaciji Drave, Mure in Savinje. Določil se je tudi razpored za komisijonelni ogled in sicer četrtek in petek za Dravo, sobota in nedelja pa za Muro.

Komisija je v četrtek od 9. ure zjutraj pa do 8. ure zvečer z ladjo potovala od Loke pri št. Janžu pa do Lovrenčan na Hrvatskem ter ugotovila vse točke, kjer obstoji nevarnost in je treba obrambna dela takoj začeti, odnosno započeta izpopolniti in nadaljevati. Povsod je komisija stopila v stik tudi z interesei.

Podlago komisiji je tvoril obsežen elaborat g. inž. Kneza, ki je z izredno vnmemo po navodilih svojih nadrejenih v kratki dobi izvršil načrt za uporabo petmilijonskega kredita.

Komisija je označila kot brezpogojno potrebna dela v občinah Gajovci in Mala vas v zaščito ozemlja političnih občin Mala vas, Gajovci, Formin, Cvetkovci, Trgovišče in Velika Nedelja. Dalje delo ob okrajnem mostu pri Borlu za zaščito občin Muretinici in Stojnci. Ravno tako so se kot neodložljiva obrambna dela ugotovila v občinah Sv. Marko, Zabovci, Pondina, Starše, Zlatoličje, Loka, Vurberk in Krčevina. O vsem tem se je napravil obširen zapisnik. Z izvršitvijo dela in z naročili ogromnega materijala se že prične tekom enega meseca. Tako je zagotovil g. inšpektor Pantič.

Tako smo srečno v začetku sistematičnih zavarovalnih del pri Dravi in trdno upanje imam, da se bode delo stalno spolnjevalo in dovrševalo. Ko bo izvršeno to, kar je določeno za letos, se bode oddahnilo tisoče prebivalcev ob Dravi, a delo samo bo prineslo tudi zaslužek. Prepričan sem, da bodo prebivalci s poštenim in kolikor mogoče cenanim delom pripomogli, da se v njihov prid čim več s tem denarjem naredi.

Poslanec Ivan Vesenjaj.

VOLUHAR ALI KRTICA.

Med najhujše škodljivce kmetijstva spada nedvomno: voluhar ali krtica. Posebno pri sadjarstvu, vrtnarstvu in hmeljarstvu napravi nam lahko ogromno škodo. Te golazni najdemo vsepovsod dovolj, celo v kamenitih bregovih, kjer dela škodo v vinogradih, posebno pa v vlažnih nižinah, katere ji očitno prija. Množi se ta škodljivec prav izredno naglo in ako ne bi imel svojih naravnih sovražnikov, med katerimi so najhujši: podlasica, uharice itd. itd., bi se te golazni namnožilo toliko, da bi bilo kmetijstvo resno ogroženo.

Pri zatiranju nismo nakazani na samo eno sredstvo. Vsak čas se pojavi kak nov recept, ki se hvali kot popolnoma zanesljiv, dasiravno vsi skupaj niso veliko vredni. Polaganje karbida v rove, vlijanje karbolineja, tera, sajenje česna, zažiganje žvepla in cunj, polaganje strupa in bacilov, nastavljanje pasti, na stotine sredstev je, ki se vse hvalijo kot zanesljiva. V novejšem času se posebno rabi izkajanje rogov s strupenimi plini. Pisec tega članka je že poskušal vse mogoče, za zadnje omenjene stvari je zmetel že celo premoženje in prišel do zaključka, da nobeno teh sredstev ni sigurno. Ker je voluhar selilec, se mnogokrat zmotimo v mislih, da smo ga pregnali, dočim se je samo preselil.

Najlažje pridemo voluharju do živega, ako poznamo njegov življenjski način. Na tem temelji lov s pastmi in samostrelnicami, katere so najuspešnejše. Pa tudi s samo rahlo nabasano puško ali pištolo ji pridemo do živega, ako imamo le malo potrpljenja. Rovi voluharja so dolgi po 20 metrov, a nikjer niso odprti, kakor pri mišeh, znamenje, da voluhar prepriha ne trpi. Ako se mu kje slučajno kak rov odpre, takoj pride in ga zamaši. Tu nastavlja lovci na voluharje po poklicu pasti in pri mašenju rogov zajde on v njo. Tu ga lahko počakamo tudi s puško, ki jo naslonimo na rogovilo in sprožimo, čim prične mašiti rov. To bo gotovo v četrte ure, ali vsaj ne veliko pozneje. Iz opreznosti odpremo rov na več krajih; katere on najprej zamaši, tam je gotovo blizu. Ostanjejo oni odprti, tako voluharja ni več tam. Tudi krt svoje rove zamaši veliko pozneje in se nam torej zamenjava ni bati. Res porabimo precej časa za ta posel, ali pomisliti moramo, da ta odtehta obilo vso škodo, katero bi povzročil škodljivec in njegovi potomci. Opomniti bi še bilo, da ne živi voluhar v zakonu, temveč voluharica sama skrbi za naraščanjev prehrano in bi iskanje samca pri samici bilo brezuspešno.

KMETOVALCI, ZATIRAJTE ŠKROBOTEC!

Izredno veliko škodo povzroča letos na travnikih plevel, ki smo ga dozdej vse preveč podcenjevali in omalovaževali. Je to škrobotec ali lošec, na Koroškem uškanec — Klappestopf, Alectorolophus major in minor. Lansko in letošnje stalno deževno vreme prav posebno pospešuje razvoj in razširjenje tega plevela, ki v laškem okraju pokriva mnoge sestradane travnike v bregovitih legah nalik rumeno pisani preprogi. Na žalost se večina kmetovalcev ne zaveda škode, ki jo povzroča ta škodljivec. Ta rastlina ni namreč navaden plevel, ki daje manjvredno krmno, ampak je napolzajedalec, ki podobno kakor pri detelji pojalknik sesa do cvetenja hrano iz korenin žlahtnih trav. Trave naravno začnejo hirati in zamrejo ter vidimo, da se ruša travnika, zapleveljenega z škrobotcem, vedno bolj redči in vedno bolj rjavi. Nazadnje nam ostane na travniku le še za krmno ničvredni škrobotec in tuintam kaka trda, nizka trava. Škoda je torej ogromna. Kmetijski referent g. Suštič poroča, da se je ta plevel tudi na Gorenjskem tako razpasel, da povzroča marsikje večjo škodo kakor suša in da vsled zapleveljenja po škrobotcu znaša marsikje pridelek na mrvi samo eno četrtno normalnega pridelka. Zatičajmo torej tega škodljivca in ne dopuščajmo, da nam bo leto za leto uničil polovico pridelka na travnikih! Škrobotec se razmnožuje samo s semenom in ga bomo vsled tega lahko zatirali, ako plevel ne bomo pustili dozoreti in bomo zapleveljene travnike skozi dve do tri leta kosili redno pred cvetenjem lošča. Seme ostane namreč do tretjega leta v zemlji kaljivo, radi tega je temeljito zatiranje izvrševati par let. Manjši pridelek, ki ga dobimo dve ali tri leta vsled prezgodnje košnje, se bo pozneje bogato poplačal z obilo dobre in zdrave mrve. Kmetovalci, pokosite torej vaše z škrobotcem zapleveljene travnike čimprej — predno bo škrobotec odevetel in dozorel!

Lošec pa se da prav lahko zatreti tudi s primernim oskrbovanjem in gnojenjem travnikov. Zanimiv poskus je napravil tozadevno gostilničar in posestnik g. Henke v Laškem. Pognovil je letos spomladi svoj skrajno sestradani in absolutno s škrobotcem zapleveljeni travnik v Strmci na površini štirih oralov z 8 q superfosfata iz tovarne v Hrastniku in na temu travniku se je dogodil naravnost čudež. Kjer je bila lani le nizka in redka kislja trava z škrobotcem, raste letos kot na njivi bujna črna detelja s sladko travo, ki je tako gosta, da izgleda ruša kot blazina. Naravno je tudi izginil povsem škrobotec. Kako ubogo izgleda v primeru sosedni, ne pognojeno, vsled samega škrobotca rumeni preprogi podobni travnik! Vsekako jako poučen primer, o katerem razmotrivajo vsi sosedje in tudi drugi mimoidoči kmetovalci in popotniki.

F. Wernig, Laško.

Sv. Jakob v Slov. goricah. V nedeljo, dne 22. maja je imel tukaj lepo in zanimivo predavanje o škodljivcih na trtah in o načinu škropljenja g. srezki referent Ivan Zupan. Natlačeno poln šolski razred in hodnik je pokazal, kako se naši vinogradniki in vinarji zanimajo za take stvari. Dal nam je lepe nauke, kako posebno ravnati s trtami, ki so trpele vsled slane. Slana je v tukajšnjih vinogradih povprečno uničila za letos ves pridelek do polovice. So uničeni deloma tudi celi vinogradi in marsikateri vinogradnik bo letos imel celo leto obilno opravka v vinogradu, a enega si bo lahko prihranil, to je trgatve. Treba nam je v resnici korajže, da hodi človek delat in oskrbovat, kjer že naprej ve, da v jeseni ne bo imel za to popolnoma ničesar drugega, kakor upanje, da bode prihodnje leto boljše. Zato smo g. referentu zelo hvaležni za njegov pouk.

Ljutomer. Vinarska zadruga v Ljutomeru priredi na binkoštni pondeljek, to je dne 6. junija t. l. enodnevni vinarško-gospodarski tečaj, in sicer po rani službi božji v prostorih okrajne posojilnice teoretično, praktično pa popoldne istega dne v večjem vinogradu v bližini. Predaval bo okr. ekonom gospod Veloslav Štampar o raznih škodljivcih trte, kakor sploh o pravilnem obdelovanju iste. Ker je vinoreja velike gospodarske važnosti za našo Prelekijo, vljudno vabimo vse vinogradnike, da se tega važnega tečaja udeležijo v prav obilnem številu. Načelstvo.

Zadrtje. 1. maja se je otvoril pri gosp. Ježovniku v Kokarjih drž. kmet. gospodarski tečaj, katerega se udeležuje 18 gojenk iz štirih župnij. Vodstvo tečaja je poverjeno znani strokovnjakinji, gospej Olgi Sittig, nekdanji učiteljici na Rečici, katere so še spominjajo njene bivše učenke. V nedeljo, 15. t. m. smo bili povabljeni starši deklet, ker so proslavile tudi tečajke materinski dan. Zbrali smo se povabljeni gostje popoldne po večernah v učnih prostorih tečaja, kjer je bila razstavljena pletenka s pomembnim napisom: »Daj nam naš vsakdanji kruh«, katero so spekle gojenke za revno mater sedmerih otrok. Gospa voditeljica je v slavnostnem govoru razložila gostom in učenkam pomen tega dne in namen slavlja v tečaju, na kar je nastopilo več gojenk, ki so deklamirale razne lepe pesnitve, primerne temu dnevu. Nazadnje so pogostile gojenke svoje starše s kavo in raznim pecivom ob okusno s cvetjem okrašenimi mizi doli v sadnem vrtu pred hišo. Kakor so preje v nagovorih in deklamacijah izražale svojo hvaležnost in spoštovanje do mater, tako so nam zdaj z malico dokazale, da so si v teh 14 dneh že pridobile nekaj kuharske umetnosti. To nam daje upanje, da naša žrtve ne bo zastoj in da bo imel tečaj dober uspeh. Naše hčerke tečajnice nam obetajo slavnostni sklep in bogato pogostitev na koncu tečaja! Kokarje so naprednjačile, drugi bodo sledili. Tudi po Zgor. Sav. dolini se pojavlja, kakor se čuje, zanimanje za tečaj. V Rečici in Mozirju se začnajo že pripravljati nanj. Z veseljem pozdravljamo ta pokret in želimo dober uspeh! Tudi nam tu gori v »flosarski deželi« je treba gosp. izobraženih kmetijskih gospodinj. Dobro, razumne in izobražene kmetijske gospodinjice so močan steber našemu narodu!

Sejem v Ločah. V terek po binkošti, dne 7. junija, se vrši v Ločah živinski in kramarski sejem. Na zadnji sejem se je prignalo 48 glav živine, ki je bila skoro vsa razprodana. Upati je, da pride mnogo kupcev, zatorej priženite veliko živine!

Listne in krvave ušice. Na mladem drevju opazimo ta mesec že zvite liste in poganjke, kar so povzročile listne uši. Teh je več vrst, njih življenjski način pa sličen, vse srkajo sok iz zelenih delov in s tem uničijo poganjek ter pogosto celo drevo. Ako začnemo boj proti njim, predno so se preveč razmnožile, bomo meli največ uspeha. Najbolj enostavno sredstvo je tobačni izvleček, katerega dobimo v marsikateri trgovini, ako ga ni, pa pri podružnicah Kmetijske družbe. Da bomo imeli siguren uspeh, vzamemo 2—3% zmes, pri sivih listnih ušeh in krvavi ušici, ki imajo voščeno prevlak, pa 4—5%. Ako v tem slučaju tudi poganjke malo oparimo, kateri bi se drugače itak posušili, nič ne de, ti bodo se že še ozelenili, ko bo škodljivec uničen. Enoodstotna zmes, kakor se pogosto priporoča, pa za

navadno nima dovoljnega učinka, ker je preslaba. Prav uspešno sredstvo je tudi sama milnica ali zavojček tobaka, kuhan v litru vode.

Zgodni sad. Pred tednom dni so bile zrele prve črešnje, takoj za njimi se vrste druge, konec junija pridejo prve breskve, marelice in hruške. Med tem termini zori ribizel in maline. Pri vsakem gospodarstvu bi morali imeti vsaj kako drevo zgodnjega sadu, da imajo naši malčki kaj prigrizka, kateri je za nje tako zdrav in potreben, kar najbolje kaže to, da otrok z vsem srcem hrepeni po sadu in ga celo krade, kakor se drugače greha boji. Da se pa to ne bo dogajalo in se otroci na tatvino ne navadijo, skrbite starši, da bo povsod posajeno in pocepljeno nekaj zgodnjega sadja.

Mala oznanila.

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda 75 par. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znamkah. Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za odgovor.

Naznanjam, da odvarjam v ordinacijskih prostorih dr. Newirtha v Gosposki ulici 46-I. v Mariboru s 1. junijem 1927 svojo zdravniško prakso.

Med. univ. Dr. JOS. IVANSEK.

POZOR VINOGRADNIKI! Brizgalnice proti peronospori! Sistem »Non plus ultra« in sistem »Jessenig« ter nahrbtni žveplalniki »Vulkan« izdeluje in razpošilja proti garanciji in v najboljši izpeljavi in kvaliteti Domača izdelovalnica vinogradniških aparatov

Andrej Frank in sin, Ptuj. Zahtevajte cenike! 729

Gonilne jermene za žage, mline, mlatilnice itd. priporoča Ivan Kravos, Maribor, Aleksandrova dvoja 13. 787 1—10

Kovčki in potne torbice vseh vrst in velikosti najceneje pri Ivanu Kravos, Maribor, Aleksandrova cesta 13. 788 1—10

Cunje, krojaške odpadke, staro železje, kovine, kosti, papir, glaževino kupuje in plača najbolje A. Arbeiter, Maribor, Dravska ulica 15. — Išcem stalne nabiralce in nakupovalce. 776

Mlinarskega učenca, zdravega močnega iz poštene hiše, sprejme proti majhni mesečni plači in celi oskrbi paromlin J. Zadravec, Središče ob Dravi. — Predstaviti se je osebno. 736

Služkinja, bolj priletna, ki zna opravljati vsa domača dela in tudi kuhati in je vajena na otroške, se sprejme takoj. Bezjak V. Tezno 80, Maribor. 733 2—1

Organist in cerkovnik, event. tudi posojilniški ali občinski tajnik, se priporoča čast. duh. za primerno službo. Najrajše, kjer bi tudi žena v župnišču gospodarsko in poljedelsko delo lahko opravljala. Cenj. ponudbe na upravo lista, pod pridna in zanesljiva zakonca. 721

Služba organista in občinskega tajnika na Tinju pri Slov. Bistrici je razpisana. Nastop službe 1. julija. Rokodelci imajo prednost. Župni urad Tinje na Pohorju, dne 15. maja 1927. 695

Oskrbnik z dolgoletno prakso, z lepimi spricvali, zmožen vseh gospodarskih strokov, išče službo. Naslov v upravnistvu št. 36. 749

Močen pekovski učenec se takoj sprejme. Pekarna Koren, Maribor, Koroška cesta 47. 764

Išče se poštena deklica, ki bi opravljala vsako delo, ljubiteljica otrok in se poleg tega lahko privadila v trgovini. Ponudbe pod »Poštenost«, poštno ležeče, Slov. Konjice. 754

Starejši boljši hlapec, dobro šolan išče službo. Naslov pove uprava lista. 781

V najem vzamem gostilno z majhnim posestvom, Naslov Z. m. K. Sv. Lovrenc na Dr. polju. 784

Posestva zelo ugodno na prodaj — mline, gostilne na prodaj in najem, nakup malih posestev primernih za vpokojene duhovnike išče posredovalnica »Maristan«, Maribor, Koroška c. 10-I. 789

Dobro ohranjen klavir, znamke Soh. Böhsner, temnorjav, poceni proda Ivan Senica, Soštanj. 783

Proda se dobro ohranjen parizer voz in lepa lahka kočija. — Cena ugodna. Župnišče Gornja Poljskava. 772

Minoritski samostan v Ptuj ima za prodati 30 kub. metrov hrastovine, stoječe ob glavni cesti pri Novi Cerkvi v Haložah, Ravno tako 1000 kub. met. bukovine. V svoji kleti v Ptuj pa ima večjo količino vina, lanskega in predlanskega. Tudi eno kočijo fijakersko na prodaj. Rad bi pa kupil en koleselj z lepim konjičkom vred. 727

Posestvo na prodaj! Posestvo leži v lepem kraju Slov. goric, meri 15 oralov, je sadonosnik, 1 oral vinograda, hiša in gospodarska poslopja v lepem stanju. Cena zelo ugodna. Naslov v upravi lista. 746

Nova hiša z dobrodočo gostilno, gospodarskim poslopjem in 15 oralov zemlje, 20 minut od kolodvora, se proda. Naslov v upravnistvu. 778

Vinogradsko posestvo, velik sa donosnik, njive, travnikov za 10 glav živine, rodovitna zemlja, lepa lega, okolice Maribor, na prodaj. Natančneje pojasni Šepec, Maribor, Grajski trg 2. 774

Kose, prvovrstnih znamk, brusne kamne, kosirje, kupite najceneje v trgovini Franc Senčar, Mala Nedelja. Prepričajte se. 726 2—1

Iščem posestvo, boljše izgleda v bližini železnice v nakup. Ponudbe s ceno na Ivan Krajnc Zalec 100. 780

Prodaj valjčni mlin ob Muri na novo postavljen na prometnem kraju, zraven je 3 orale zemlje, in novo zidana hiša s 3 sobami in shrambo. Zraven klet in hlevi ter sploh vse kar se potrebuje pri gospodarstvu. Naslov pove uprava. 767

Kmečki mlin vzamem v najem, tudi na tretjino, ter želim natančna pojasnila o pogojih in o stanju mlina. Posredniki dobijo nagrado. Ferdo Bratina, pošta Marenberg. 790

Hiša, nova, pripravna za trgovino se proda. Dolgoše 83, Maribor. 763

Travniki z 3 orali z obema košnjama na Peklarskem pri Pragerskem se da v najem. Župnišče Gor. Poljskava. 770

KMETJE! BUČNO OLJE dobite v zamenjavo za bučne jedrce in prešate z navržkom v tovarni bučnega olja J. Hochmüller v Mariboru. Pod mostom 7 (Magdalena). Po nizki ceni dobite najredilnejše otrobi. 769

Hrastove podnice, ostrorobne, 2,65 m dolge, 44 mm debele, 19 do 28 cm šir. Hrastove hlode, 2,7 m dolge, od 30 cm sred. premera navzgor, kupi večje množine tt. Al. Neudauer, izvoz lesa, Gor. Radgona. 750

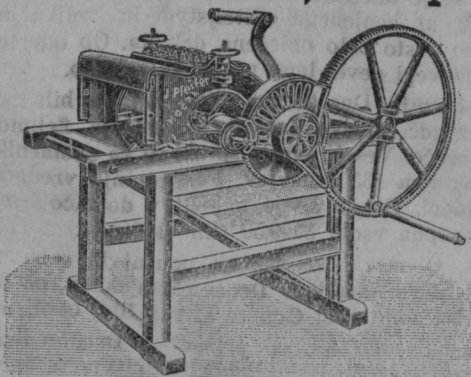
Borov les, okrogel, event. tudi žagan, kupi večjo množino tt. Al. Neudauer, izvoz lesa, Gor. Radgona. 751

Vse vrste umetnih gnojil kakor superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik, čilski soliter in to-maževo žlindro ima vedno po ugodnih cenah v zalogi trdka Lovro Petovar, Ivanjkovci. 682 3—1

Pri Mali Nedelji se bode vršil v četrtek 9. junija veliki žirinski sejem. Kupci in prodajalci se vlijudo vabijo. 762

TOVARNA STROJEV IN LIVARNA ŽELEZA

J. PFEIFER ml., Hoče pri Mariboru

Izdeluje mlatilnice za roko, vrtelj in motorno moč, vrtelj za 1 in 2 konja, vrteljce, slamožirje, sadne mline, brane za travnike, repozirnice, ko-ruzolnice, itd. — Popajajo vsi strojevi in motorjevi, vse litvine iz železa in kovine.

Kot specialiteto: Žel. opremo za žage venecijanerce, cirkular žage, transmisije milne in vodne turbine.

V Ljutomeru se je naselil zasebni zdravnik gosp.

dr. Porekar Ciril.

Ordinira v prvem nadstropju nad pošto vsak dan od 8. do 12. ure. Popoldan je na razpolago za zunanje obiske.

Izdelovanje vsakovrstnih moških in damskih oblek po vsaki sliki in želji, prevzema in pri-krojuje po akademskih krojih

ANTON GUBINA

prikrojevalec

766

SV. PETER POD SV. GORAMI.

Na razstavi krojnih umetnosti odlikovan.

Naznanilo!

Cenj. odjemalcem vlijudo naznanjam, da je dospela večja množina lepega volnenega sukna, za ženske in moške obleke.

V zalogi vse v manufakturo spadajoče potrebščine ter velika zaloga gotovih moških in deških oblek, gumi-plaščev, športnih jopičev in usnjatih sukenj.

Za obilen obisk se priporoča

IVAN MASTNAK
Celje, Kralja Petra c. 15.

785

Če hočeš dobro in ceno kolo, potem pojdi ter kupi Peugeot!

Glavna zaloga in samoprodaja

Peugeot

(najstarejša in največja tovarna Evrope)

biciklov in motorjev za vso Jugoslavijo
ERIK BREUIL, CELJE št. 70

Originalna Peugeot kolesa s sesalkami in usnjato torbico od Din 1644.— do Din 2062.— franko vaša žel. postaja. — Reklamni izdelek tovarne Peugeot »Cyrus«: Moški kompl. D 1450.—, damski D 1550.—, športni D 1750.— v zeleni ali temno rdeči barvi!

Vsa kolesa s prostim tekom!

Prodaja tudi na obroke!

Zahtevajte cenike!

791

PODRUŽNICA LJUBLJANA: FLORJANSKA CESTA 7.

Zaloge: KRANJ: Ign. Majnik;

MARIBOR: Aleksandrova ulica 19.

Vabilo

rednemu obč. zboru
LJUDSKE POSOJILNICE V OPLOTNICI
r. z. z. n. z.

ki se vrši dne 12. junija 1927 v prostorih zgoraj navedene posojilnice, ob 15. uri (3.) s sledečim dnevnim redom:

1. Prečitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobrenje računskega zaključka za leto 1926.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

Ako se v navedenem času ne udeleži zadostno število združnikov, se vrši pol ure pozneje drugi občni zbor pri vsakem številu združnikov. 782

IZJAVA.

Kdor bo posojeval denar mojemu sinu Alojziju Novak na moj račun, bo gotovo zgubil, ker jaz nisem plačnik za njega; je doleten, izučen in oženjen.

Sv. Lenart nad Laškim, dne 25. maja 1927.

757

Janez Novak.

Dražba lova.

Lov občine Velenje se bode dal v zakup za bodočo lovsko zakupno dobo potom javne dražbe dne 7. junija t. l. v občinski pisarni v Velenju ob 10. uri dopoldne.

Lov občine Podgorje se bode dal v zakup dne 10. junija 1927 pri srezkem poglavarju v Slovenjgradcu, soba št. 2, ob 10. uri dopoldne.

Dražbeni pogoji so razvidni pri srezkem poglavarju v Slovenjgradcu med navadnimi uradnimi urami. 756

Zahvala.

Ob prerani smrti naše iskreno ljubljene in zelo skrbne ter nepozabne žene in matere 9 otrok

MARIJA KOS

posestnice

izrekamo zahvalo vsem, ki so njej v zelo kratki boleznih prihiteli na pomoč. Posebno pa se zahvaljujemo gg. pp. frančiškankam iz Maribora za spreved, gosp. kanoniku Čížku v Jarenini za v cerkvi oznanjeni pogreb in za zvonjenje ob uri pogreba. Zahvaljujemo se tudi omladinski godbi in pevskemu društvu za žalostinke, mnogoštevilnemu občinstvu za udeležbo ob blizu in daleč, kakor tudi vsem sorodnikom in sosedom za poklonjene krasne vence in končno vsem, ki so izkazali dragi rajni čast na njeni zadnji poti.

V preranem grobu bodi ti zemljica lahka.

Meljski hrib, dne 29. maja 1927.

768

JOSIP KOS, soprog in jokajoči otročiči.

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnem zavodu, ki obstoji že 64 let

Celjska mestna hranilnica
v Celju, Krekov trg (v lastni palači pri kolodvoru)

Za hranilne vloge jamči še mesto Celje z vsem premoženjem poleg premoženja hranilnice in vso davčno močjo

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča, ter naložbam cerkvenega in obč. denarja, posveča posebno pažnjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča, po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno.

786

Januš Golec:

Pagatl.

(Iz življenja in žalostne smrti udomačenega lisjaka.)

Se ne spominjam več, ob kaki priliki smo kurili pred vojno pri Sv. Pankraciju na Kozjaku kres. Pri plamtečem kresu mi je ponudil stari Kočnik iz vreče kot mače malega lisjaka. Živalca je samo pihala, bila krotka in sem jo zbal-sal v žep na sukni.

Po vstopu v svojo kaplansko sobo sem privezal lisjače za motvoz k svoji postelji, da mi ne bi ušlo v noči. Drugo jutro je bil odgrizen motvoz, lisjaka nikjer, čeravno so bila okna ter vrata prav skrbno zaprta. Pretaknil sem bogzna kolikokrat celo sobo, zaman. V noči, ko sem spal, me je prebudilo kraspanje v žimnici pod menoj. Nekaj je grizlo, kraspalo in zopet je bila popolna tišina...

Ravno o remišniški kaplaniji je zapisal rajni župnik Jurij Žmave v kroniko, da tamkaj straši prav opasno. Domišljija o nočnih strahovih me je nagnala čisto pod odejo, ko se je ponovilo pod menoj rožljanje, ki je bilo resnično in ne kake sanje, ker sem bil vzbujen bolj nego kedaj po dnevu. Skočil sem iz postelje, prižgal luč, dvignil žimnico iz postelje, posvetil med peresa in izza teh me je pozdravilo dvoje lisičjih očesc. Lisjaček se je bil zatekel med peresa v žimnici in me strašil. Izvlekel sem ga, privezal ponovno za postelj in tako sem ga našel tudi drugo jutro.

Največjega veselja s tem mladim lisjakom nisem imel jaz, pač pa moj župnik, kateremu sem podaril rade volje živalco. Lisjak je dobil ime Pagatl, bil je čisto krotek in jedel je vse, kar se mu je dalo. Že koj skraja se je znal postaviti po robu s pihanjem mačkom in psom. Omenjene domače živali so se kmalu navadile na novega gosta in ga pustile pri miru, ker je užival posebno dejansko ljubezen od strani g. župnika. Ženske niso bile navdušene za lisičjega župnikovega ljubčka, saj je para preveč smrdel in ni bil nič kaj snažen. Rasel je hitro ter postajal za kuhinjo vedno večja nadloga. Tudi g. župnik je pristal s časom na to, da se Pagatla priklene na dolgo verigo in ga prestavi iz kuhinje v klet na dvorišču, kamor so shranjevali po zimni repo za svinje. Lisjak je bil na tako dolgi verigi, da je segla doli v klet in še precej daleč na dvorišče. Ko mu je bila enkrat omejena svoboda z verigo, je ostal Pagatl krotek le za domače, katere je vse poznal dobro, nad tujcem je pa jezorito zapihal in mu kazal zobe. Klet je celo prekopal, a najrajši je sedel pred kletjo na leseni kladi in opazoval od tamkaj v vsej ponižnosti kure, gosi, race in pava, ki je vozil svojo ošabno kočijo med kuretino. Ako je znal pretkanec lisičji, da ga je opazovalo od daleč človeško oko, je kure samo poželjivo gledal, storil ni nobeni prav nič žalega. Kakor hitro je bil čisto sam, je planil med kokiši s klade in bliskoma je izginil s kurjo pečenko v klet. Zanimivo ga je bilo opazovati, ako so mu dali kuhane svinjske kožice (ki se odrežejo od špeha). Teh ni pojedel, ampak jih hranil kot vabo za kurji lov. Kakor hitro se je čutil neopazovanega, je smuknil z glavo za zgoraj omenjeno klado, nategnil jermen na vratu in se prikazal izza klade brez verige v polni prostosti. V gobec si je natlačil kožice in jih raznesel po dvorišču tako daleč, kakor je segla dolžina njegove verige. Ko je opravil ta posel, je bil za klado in od vratu mu je bingljala veriga. Sedel je na svoj opazovalni stolec in motril čisto miroljubno kurje kraljestvo. Petelin je iztaknil nastavljenе kožice in poklical svoje družice na pojedino. En prestrašeni kokodajsk in Pagatl je smuknil v klet s slastnejšo pečenko, nego so bile kuhane svinjske kožice. Upal se je vedno le nad kure, ne nad gosi, race ali celo nad pava. Ta pretkani lov na kure je bil v največjo zabavo g. župniku, ženske so bile pa drugega mnenja in v župnikovi odsotnosti je občutil Pagatl večkrat, kaj sta glad in poleno preko hrbta.

Iz malega lisjaka se je razvil že po enem letu močen ter dobro rejen lisjak, katerega je hodilo vse gledat in se čuditi njegovi krotkosti. Vsak župnikov gost je bil povabljen, da si je ogledal Pagatla in pohvalil njegove talente.

Enkrat se je divil nad lisjakom agent, ki je prodajal one znane alfa-kotle. Dekla je božala Pagatla po glavi, ta je sedel na kladi in se zadovoljno dobrikal svoji znanki. Stegnil je roko proti lisičji glavi še ta agent. Ni utegnil živali niti se dotakniti, že mu je pregrznil lisjak kazalec na desni roki skoz in skoz. Dedec je zakričal, izdrl z vso silo svoj prst izpod lisičjih zob, si obližnil kri iz rane, vtaknil

obgrizeno roko v žep in bežal preko dvorišča v bližnjo gostilno.

Tujcev Pagatl ni maral, napram domačim je bil čisto krotek in od treh domačih psov, od katerih sta bila dva lovski, se ni zmenil nobeden za udomačenega lisjaka.

Haska od razvajene živali ni bilo nobenega, pač pa prav izdatna izguba glede kurjega ropa. Kljub temu je ostal Pagatl v največji milosti pri g. župniku, ki mu ni samo privoščil neumnih kur, da, smejal se je na ves glas, če je videl lisjaka, kako je čapnil po kuri in hušnil v klet.

Pagatla smo imeli že cela tri leta in si lahko vsakdo predstavlja, koliko kur je romalo v tej dobi skozi njegov roparski želodec.

In baš ono zimo, ko je stopil Pagatl v četrto leto, je g. župnik bolehal in moral zgodaj v postelj. Nekega prav mrzlega večera je lisjak odtrgal verigo malo pod vratom in se sprehajal ter lajal čisto prosto po dvorišču. Dekla je drznež ulovila in zvezala pretrgani lanec z žico. Krog 11. ure v noči je bil mrcina zopet samo s koščekom verige na dvoru in tedaj bi ga bil moral iti jaz priklepiti. Ko me je klicala gospodinja, naj bi ugnal zverino, sem se potuknil, kakor bi ne slišal, ker sem bil uverjen, da Pagatl ne more preko plota in ga bom priklenil jutraj, predno bom šel maševat.

Drugo jutro mi je zginit lisjak čisto iz skrbi in odpravil sem se v cerkev, ne da bi bil pogledal na dvorišče. Stopivši po službi božji iz zakristije, sem ugledal že od daleč Avbrehtovega Mundeka, ki je nesel za zadnji nogi na palici preko rame veliko lisico, kateri je bingljajal kos verige od vratu.

Ta pogled mi je pojasnil žalostno usodo našega Pagatla in zelo me je zaskrbelo, kaj bo rekel g. župnik. Zmuzal sem se skozi vrata na župnišču in jo ubral kar preko stopnic v svojo sobo. V pisarni je pokašljeval Pagatlov krušni oče, ko je vstopil fant z lisjakom preko rame. G. župnik kot lovec je bil vesel lisičjega plena in pogladil lepo in veliko žival preko hrbta. Na poti od repa proti vratu je zadela župnikova roka na jermen krog vratu in na bingljajoči kos verige. Gospod se je ustrašil in kriknil bolešno: »To je moj Pagatl!«

Dečko je razlagal nedolžno, kako se je zmotil lisjak v temni noči med njihove gosi v hlevu in bil tako drzen, da niti bežal ni pred psom, ki se je zaganjal vanj. Lajanje psa je spravilo vse po koncu. Lotili so se ponočnjaka z vilami in ga pobili do smrti. G. župnik je poslušal mirno poročilo o žalostni smrti več nego triletnega Pagatla, ni fantu nič zameril, ker mu ni ubil nalašč najdražje živali, še goldinar mu je dal, ker je prinesel ubito žrtev v župnišče.

Župnik je dobro znal, kdo je kriv smrti Pagatla in sva jih tudi slišala z gospodinjo, kakor sva pač zaslužila radi malomarnosti. Zažugano nama je bilo, da ne bo prihodnjo pomlad na farovškem dvorišču samo eden Pagatl, ampak več, če tudi bodo pomorili vse kure, gosi, race in celo še pava.

Potrli gospod se je kupal nekaj časa nad menoj, niti posmihati se nisem upal njegovi žalosti ter užaljenosti.

Po sreč in odkrito povedano, jaz sem bil Pagatlove smrti vesel, ker je tudi moj želodec prijatelj kurje pečenke in ne samo lisičji.

Žalovanje za rajnim Pagatom se je pleglo primero-ma hitro, ker čas ozdravi vse, vendar g. župnik kljub pret-nji ni naročil ubitemu lisjaku nobenega naslednika.

VOZNI RED

veljaven od 15. maja 1927 se dobi v
prodajalnah TISKARNE SV. CIRILA
v Mariboru. Cena za komad Din 2.—.

LEPO POSESTVO

z pritliklinami, spadajoče v zapuščino po Janezu Deželak, pd. Ivšek, iz Kuretnega pri Laškem, kakor tudi premičnine se proda na prostovoljni sodni prodaji na licu mesta v Kur-etnem v nedeljo, dne 12. junija 1927, ob 2. uri popoldne, skupno ozir. posamezno. Skupna izklicna cena je 200.000 Din. Zraven spada tudi lep gozd v približni izmeri 60 oralov. Natančnejši pogoji se izvedo pri notarju dr. Francu Prislanu v Laškem. 760

Molitveniki — najlepše birmansko darilo.

Vsem botrom in botram priporočamo, da dajo namesto ali pa vsaj poleg drugih spominkov na sv. birmo gotovo tudi molitvenik. Ker pa je na dan sv. birmo najbolj nerodno se prerivati pri stojnicah in knjige pregledovati, zato si raje kar naročite katerega izmed sledečih molitvenikov iz Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5:

Pri Jezusu, rd. obr. 9 Din, zl. obr. 15, 28, 38, 42 30, 54 Din.
Češčena Marija, rd. obr. 16 Din, zl. obr. 18, 19, 47, 52 Din.
Rajski glasovi, zl. obr. 39, 43, 46, 52, 58, 62 Din.
Nebesa, naš dom, zl. obr. 52, 60, 68, 80, 90 Din.
Oče naš, rd. obr. 8.75 Din, zl. obr. 22, 30, 35 Din.
Angelček, rd. obr. 7.50 Din, zl. obr. 26, 32, 23, 34, 40 Din.
Kam greš, rd. obr. 10 Din, zl. obr. 22, 30 Din.
Ključek nebeški, rd. obr. 20 Din, zl. obr. 25 Din.

K Materi, rd. obr. 21 Din, zl. obr. 25 Din.
Slava božja, rd. obr. 7 Din, zl. obr. 13, 15 Din.
Bogu, kar je božjega, rd. obr. 18 Din, zl. obr. 30 Din.
Kruh življenja, rd. obr. 12 Din, zl. obr. 28 Din.
Hoja za Kristusom, rd. obr. 16 Din, zl. obr. 24 Din.
Zdrava Marija, rd. obr. 15 Din, zl. obr. 22, 30, 40, 44 Din.
Jezus na križu, rd. obr. 18 Din, zl. obr. 30 Din.
Bog s Teboj, zl. obr. 16, 18 Din.
Kvišku srca, zl. obr. 28, 43 Din.
Večna molitev, rd. obr. 40 Din, zl. obr. 60 Din.
Za Jezusom, zl. obr. 30 Din.
Svetilnik na morju življenja, zl. obr. 20 Din.
Zgodi se Tvoja volja, rd. obr. 22 Din, zl. obr. 50, 40 Din.

Isti molitveniki se dobijo tud v podružnici Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Aleksandrova cesta 6.

: Fran Strupi, Celje :

Vam priporočam svojo bogato zalogo steklene in porcelanaste posode, sve-tilk, ogledal, raznovrstnih šip, lepih okvirov itd. — Prevzema vsakoršna steklarska dela. — Najsolidnejše cene in točna postrežba.

Na drobno in na debelo.

Na drobno in na debelo.

Razpis natečaja.

Cerkveno-konkurenčni od-bor Sv. Rok ob Sotli razpisuje natečaj za kle-parska dela za pokritje stolpa. Stroški so proračunjeni na 25.000.— Din. Ponudniki naj se oglasijo do 12. junija 1927 pri pod-pisanemu načelniku.

765 Načelnik: FRIC.

Krapinske Toplice

pri Zagrebu Hrvatska, 42° C termalna voda in blato, zdravi reuma, išias, ženske bolezni itd. V pred- in posezoni znatni popust od redne sezonske cene, poleg tega še poseben dogovor za 20 dnevno bivanje za paušalno ceno od 1280 Din (stanovanje, kopelj, oskrba, vse pristojbine in zdravnik). Početek sezone 15. majnika.

Podrobna obvestila in prospekte daje kopališka uprava. 528

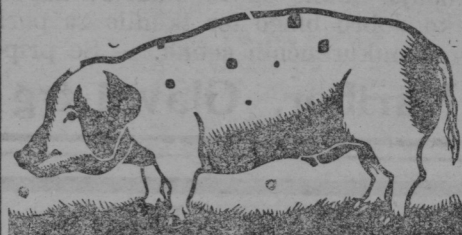
Naznanjam, da sem prevzela po mojem možu vodstvo trgovine, ter se priporočam cenj. občinstvu za nadaljno naklonjenost kakor je bila do sedaj izkazana naši trgovini.

Prevzamem vsa popravila warske in zlatar-ske stroke, ter jamčim za ceno in solidno delo.

ANTONIJA STOJEC

URARSKA TRGOVINA

MARIBOR, JURČIČEVA UL.

Kot prva po-moč pri obo-lenju prašičev ter v zabran-jenje rdečice se je izkazal v ne-štetih slučajih kot edino uspešno zdravilo

SADNIKARJEV ZDRAVILNI PRAŠEK ZOPER OBOLLENJE PRAŠIČEV.

To vedno učinkujoče aleopatično sredstvo, očisti prebavila in odvaja iz njih kužne bacile. Pospešuje tek in rejo zdravim živalim ter pri obolenih pravočasno uporabljen zabrani rdečico. Previden rejec imej ta prašek vedno doma!

1 zavoj 12- Din, 10 zav. 100 Din, preprodajalci poseben popust. Če se pošlje denar naprej, poštnine prosto, sicer po povzetju.

Izdružje in razpošilja z natančnim navodilom samo

Lekarna Mr. Stanko Hočevar, Vrhnika št. 101.

V zalogi so vsa druga zdravila! 758

Da se mi fine otročje nogavice ne pokvarijo, ker imam ogromno zalogo, pro-dam iste začasno po čudovito nizki ceni

R. Stermecki, Celje

Vaš denar naložite najbolj varno in dobičkanosno v POSOJILNICI V VOJNIKU

r. z. z. n. z.

ki Vam obrestuje proste vloge po 6% in vezane po do-govoru. Retni in invalidni davek plačuje posojilnica iz lastnega. 600

Točna in solidna postrežba!

Ustan. 1909.

Kilne pase

trebušne obveze, proti visečemu trebuhu, potujočim ledvicam in znižanju želodca, gumijevе nogavice in obveze za krčne žile. Umetne noge in roke, korsete, ber-gle, podloge za ploske noge, suspenzorije in vse aparate proti telesnim poškostbam izdeluje staroznana tvrdka

Franc Podgoršek, bandažist, Maribor

Slovenska ulica 7.

154

Pismena naročila se točno izvršujejo ter pošiljajo po povzetju.

SOMIŠLJENIKI širite naš list!!!!

TEŽAKOVO HRANILNO IN ZDRAVIL. OLJE ZA ŽIVINO

je najboljšo sredstvo za okre-pjenje zahirane živine, o čemer govori že več sto pohvalnic. Naročite za poskušnjo vsaj ene ročko od 5 kg za 125 Din pri tvrdki

M. TEŽAK, ZAGREB, 244 Gunduličeva 13.

KOSE

vseh najboljših vrst, vse zajamčene

SRPE,

motike in drugo po-ljsko orodje kupite po najnižjih cenah pri 689

Jos. Jagodič-u Celje, Glavni trg

Naznanilo.

Tvrdka JANKO KLUN iz Slovenjgradca naznanja cenjenemu občinstvu, da otvori v Prevalju v lastni hiši bivšega trgovca ZIMERLA svojo popolnoma na novo opremljeno in bogato založeno trgovino z novim najmo-dernejšim blagom

s 1. jun. 1927

Cene zmerne!

Postrežba najsolidnejša.

Za cenj. in obilni obisk se najtopleje priporoča

JANKO KLUN s. r.

761

Vsi ljudje veliki in majhni

govore o prodaji pri tvrdki
FRANC KOLERIC,
Apače

radi prezidave, ker dobo tam-
kaj po zelo nizkih cenah naj-
boljše blago. 728

M. ROPAS, CELJE

ZALOGA KLAVIRJEV SVETOVNIH TVRDK.

Uglašanje in vsa popravila strokovno.

725 ZNIŽANE CENE!

Birma se bliža!

P. n. Da si bodo zamogli tudi revni sloji nabaviti obleko, bodem prodajal sukno od 26 dinarjev naprej kakor tudi drugo jako dobro blago ter tkanine za perilo in to po najnižjih, brezkonkurenčnih cenah. — Se priporoča

J. Trpin, Maribor, Glavni trg 17.

Dol

obvezo in glejte nove cene od
čevljev:

Boka moški amerik.	Din 159.—
Boka " pol šimi	" 159.—
Boka " nizki	" 149.—
Boka nizki ženski	" 149.—
Sandali 26-29	" 48.—
Sandali 30-35	" 62.—
Sandali 36-41	" 81.—
Sandali 42-45	" 95.—

Naročite takoj čevljev! Pišite takoj po cenik z več 1000 slikami. Industrija čevljev in veletrgovina R. Štermecki, Celje, št. 24. Naročila čez 500 Din poštnine prosto. Kar ne ugaja, se zamenja ali vrne denar. 232

DARILO ZA BIRMO!

Ure, srebrnine in zlatnine po najnižjih cenah pri tvrdki

A. Stojec, Maribor

8 Jurčičeva ulica šte. 8

Oglejte si cene in predmete v izložbah! 748

Za mesec junij, ki je posvečen presv. Srcu Jezusovemu, priporočamo, da postavite v svojih hišah lepe podobe in kipe

PRESV. SRCA JEZUSOVEGA!

Te pa dobite v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška c. 5 in Aleksandrova c. 6 po sledečih cenah.

Podobe Srca Jezusovega in Marijinega kakor tudi druge stanejo:

Velikost v cm: 19x26 24x34 25x38 32x42 39x51 47x63 54x73

Din 2.— 3.— 4-50 6.— 9.— 13.— 18.—

Kipi Srca Jezusovega in Marij., Lur. Marije in Brezmadežne stanejo brez poštne:

Visokost v cm: 30 37 42 50 65 85 100

Din 55.— 77.— 88.— 150.— 240.— 500.— 1050.—

V PTUJU IN OKOLICI

so takoj na prodaj:

- Dvonedstropna stanovanjska hiša** v Prešernovi ulici št. 27 z dvema stanovanjskima hišama na dvorišču (9 stanovanj, 13 sob) in drugimi manjšimi poslopji (drvarnica, pralnica in vrtna hišica); vsa zazidana ploskev 338 m², poleg hiše stavbišče, zemljišče in vrt v izmeri 1043 m² ter lasten vodnjak.
- Enonedstropna vila** v Vičavi, hiš. št. 50/I, oddaljena od Ptuja 15 min., z zidano teraso, zazidana ploskev 198 m², poleg vile vrt in zemljišče 3224 m²; 6 sob, lasten vodnjak.
- Priljučna hiša** v Vičavi, hiš. št. 24, štiri sobe; zazidana ploskev 51 m², z vrtom, vinogradom in njivo v izmeri 4554 m².
- Priljučna hiša** na Zg. Bregu (vloček št. 42) s parcelo 3213 m².

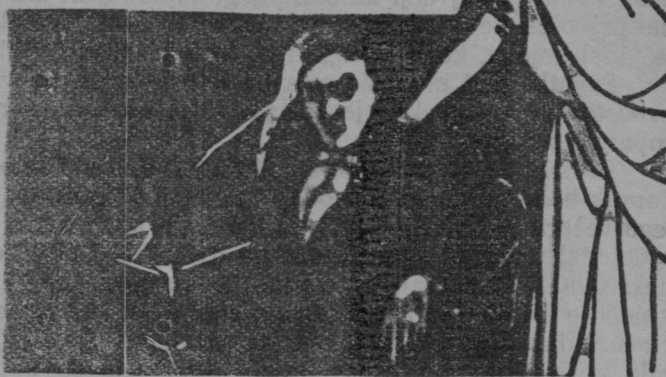
Zelo ugodni plačilni pogoji!

Del kupnine ostane lahko vknjižen. 722

Ponudbe sprejema in pojasnila daje odvetniška pisarna
DR. A. REMEC, PTUJ, MINORITSKI TRG

Bolniki

čitajte!

Kolikor ima leto dni, na tolikih trpljenjskih postajah mora mino na živcih bolani človek, kajti slabi in izmučeni živci zagrenijo življenje in povzročijo mnogo trpljenja. Skeleče zlodajče bolečine, omotica, tesnoba, čut, celi ali polovični glavobol, šumenje v ušesih, migljanje pred očmi, motenje prebave, brezspančnost, napadi potenja, trganje v mišicah, nesposobnost za delo in druge pojave so posledice slabih izmučenih in bolanih živcev.

Kako pridemo iz tega zla?

S pravim Kola-Lecithin-om, ki vsebuje jako izdatno redilo Vitamin, ki je postalo za človeštvo vir dobrot. Izvanredno pospešuje funkcije telesa, utrdi hrbtnjačo in mozek, krepi mišice in ude in daje moč in življenjski pogum.

V borbi za zdrave živce

dela pravi Kola-Lecithin dostikrat čudeže, on vodi prave redilne snovi do skrajnih mest tvorjenja krvi, poživljuje in razvedri ter ohrani človeka mladega in svežega. Prepričajte se sami, da Vam nič ni neverjetnega ne obljubljam, kajti v teku prihodnjih dveh tednov pošljem vsakemu, ki mi piše, popolnoma brezplačno in franco malo škatlico Kola-Lecithin in knjigo enega zdravnika z mnogostransko dolgo izkušnjo, kateri se je sam boril s to boleznijo. Pišite mi natančno Vaš naslov in jaz vam pošljem takoj obljubljeni, popolnoma zastoni.

E. PASTERNAK, Berlin, S. O. Michaelkirchplatz 18, Abteilung 769.

Cirilova knjižnica

obsega sedaj sledeče zvezke:

- Dr. Karl Capuder: Naša država (razprodano).
- Dr. Leopold Léonard: Jugoslovanski Piemont, — Din 7.—
- Dr. Leopold Léonard: Slovenska žena v dobi narodnega preporoda, Din 10.—
- Moj stric in moj župnik, Din 4.—
- G. J. Whyte Melloille: Gladiatorji, I. del, Din 8.— II. del, Din 10.—
- H. G. Wells: Zgodba o nevidnem človeku, Din 7.—
- B. Orczy: Dušica, I. del, Din 16.— II. del, Din 25.— III. del (v tisku).
- A. Conan Doyle: V libeljski puščavi, Din 12.—
- Arnold Bennett: Živ pokopan, Din 8.—
- Ilmo Camelli: Izpovedi socialisti, Din 16.—
- E. R. Burroughs: Džungla, I. del, Din 18.— II. del, Din 14.—
- Elza Lešnik: »Šumi, šumi Drava...«, Din 5.—
- Matija Ljubša: Slovenske gorice (razprodano).
- Erckmann-Chatrian: Zgodbe napoleonskega vojaka, Din 12.—
- Antonio Fogazzaro: Mali svet naših očetov — Din 28.—
- Anton Kosi: Iz otroških ust, Din 8.—
- Dr. J. Jeraj: Kadar rože cveto, Din 8.50.
- J. F. Cooper: Zadnji Mohikanec, Din 11.—
- Pavel Keller: Dom (tisku).
- Gabriel Majcen: Kratka zgodovina Maribora — Din 20.—

Denar naložite

najboljše in najvarnejše

pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

v Mariboru

Stolna ulica 6 P. I. I. I. I. Stolna ulica 6

Obrestuje hranilne vloge brez odpovedi po

6%.

na trimesečno odpoved po

8%.

25 let!

V moji 25 letni praksi rabim z najboljšim uspehom Thüripil, ki je zelo po ceni in izvrstno učinkuje.

To sredstvo mas varuje vsake izgube telet vsled driske.

G. H., poljedelski oskrbnik v U. O.

Thüripil se dobi pri živinozdravnikih in lekarnarjih.

CL. LAGEMAN, CHEM. FABRIK, AACHEN.

Zastopnik: »Lykos«, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8.

Kmetje!

Poskusno oranje

z najnovejšimi SACK'ovimi
plugi za težko in lahko zemljo

se vrši

na Kmetijski šoli v Sv. Jurju

ob juž. žel. dne 11. jun. 1927

in

pri Srednji vin. in sadj. šoli

v Mariboru dne 18. jun. 1927

Začetek oranja v Sv. Jurju kakor tudi

v Mariboru prihi, ob pol 9. uri dop.

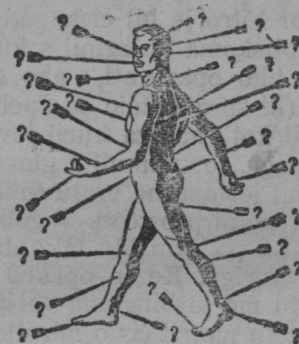
Vabljo se vsi prijatelji naprednega go-

spodarstva, da se te zelo zanimive in

poučne prireditve mnogoštevilno

udeležite! 755

Posledice so strašne

če se zanemari pravilno negovanje celoga telesa. Z našo očetjo in dedjo so vedeli, da dnevna uporaba pravega Fellerjevega »Elsafluida« krepil mišice in kite, daje živcem moči in varuje pred boleznijo. Drgnenje in umivanje z Elsafluidom nas obdrži sveže in in odporne, umirja živce in ublažuje bolečine. S svojo mnogostransko uporabo se pokazuje Elsafluid od zunaj in znotraj vedno koristnim kot staro dobro domače sredstvo in kosmetikum. Močnejše in boljše delovanja kot francosko žganje.

Zahtevajte za poizkus v lekarnah in odgovarjajočih prodajalnih izročno »Fellerjev« pravi Elsafluid, v poizkusnih steklenicah po 6.— Din., v dvojnati steklenicah po 9.— Din. ali specialnih steklenicah po 26.— Din. — Po pošti pride tem cenejšo, čim več se naroči naenkrat. Z zavojnico in poštino vred stane:

9 poizkusnih ali 6 dvojnatih ali 2 specijalni steklenici	61.—	Din
27 " " " " " "	183.—	" "
54 " " " " " "	366.—	" "
	12 " " " " " "	250.—

Naročila nasloviti različno takole:

Eugen V. Feller, lekarnar v Štubi Donji, Elsatrg št. 341
1549 Hrvatska. Fl. IV.

Naložite denar le pri

Ljudski posojilnici
v Celju

registrirani zadrugi z neomejeno zavezo

Cankarjeva ulica 4

poleg davkarije (poprej pri »Belem volu«),
kjer je najbolj varno naložen in se najugodnejše
obrestuje. 58

Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica.

Posojila po najnižji obrestni meri.

Zadružna gospodarska banka d. d.

Podružnica Maribor.

V lastni novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo.

Izvršuje vse bančne posle najkvalitetneje. — Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.

LEP GOZD

za sekati, bukov,
smrekov in borov,
les ca. 5 1/2 oralo v
Čeršaku se prodaja.

Vprašati pri 691

M. Jelenko

trgovec št. 11j v Slov. gor.